

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/237/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2309221525
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2309221525.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci žalobcu: V. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom H. M. XXXX/X, L., zast.: JUDr. Peter Harakály, IČO: 00620157, so sídlom Mlynská 28, 040 01 Košice, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00 151 700, so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, o náhradu škody z ublíženia na zdraví a o zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Galante, č. k. 16C/216/2009 - 476 zo dňa 10. mája 2018 vo výroku I. a IV. a na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Galante, č. k. 16C/216/2009 - 476 zo dňa 10. mája 2018 vo výroku III. a zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výroku I., takto

rozhodol:

Rozsudok súdu I. inštancie sa r u š í vo výrokoch I. , III. a IV. a v týchto častiach sa súdu I. inštancie v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd I. inštancie rozsudkom rozhodol :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi z titulu náhrady za bolesť sumu vo výške 9.855 Eur, z titulu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sumu vo výške 5.350 Eur, z titulu zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sumu vo výške 9.483 Eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie o nároku žalobcu z titulu náhrady za bolesť vo výške 4.742 Eur, za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 2,17 Eur, z titulu zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1,09 Eur, zastavuje.

III. Súd v ostatnej časti žalobu zamietá.

IV. Žalobca má právo na náhradu konania v rozsahu 100 %.

V. Súd vracia žalobcovi zo zaplateného preddavku evidovaného pod pol. reg. D14 - 53/2017 sumu vo výške 17,93 Eur.

VI. Upravuje sa účtáreň súdu, aby po právoplatnosti výroku V. rozsudku sumu vo výške 17,93 Eur poukázala na adresu sídla žalobcu.

VII. Súd vracia žalovanému zo zaplateného preddavku evidovaného pod pol. reg. D14 52/2017 sumu vo výške 17,92 Eur.

VIII. Upravuje sa účtáreň súdu, aby po právoplatnosti výroku VII. rozsudku sumu vo výške 17,92 Eur poukázala na adresu sídla žalovaného.

2. V odôvodnení poukázal na to, že žalobca pri dopravnej nehode dňa 9.6.2007 ako vodič motocykla zn. Yamaha Bulldog, evč. 4S 7007 /CZ/ utrpel ťažké ublíženie na zdraví. Vodič motorového vozidla zn. Škoda 120L, evč. GA-821BN, L. K., nedal prednosť na križovatke štátnej cesty I/62 v 28km a poľnej cesty smerom od Dolnej Stredy na Nový Majer motocyklu, ktorý viedol žalobca, v dôsledku čoho došlo k zrážke. L. K. bol uznaný vinným na základe trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/199/2007 zo dňa 31.3.2008 zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2, písm.

a) a prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, písm. c) Tr. zákona. L. K. mal v čase škodovej udalosti uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca poukázal na aplikáciu § 427 a nasl., § 420 Občianskeho zákonníka a § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. Žalobca mal v čase škodovej udalosti 36 rokov. V dôsledku úrazu žalobca utrpel mnohopočetné závažné zranenia, bol viackrát v ústavnom ošetrovaní, operovaný, aj reoperovaný. Žalobca predložil lekársky posudok JUDr. E. P. zo dňa 18.12.2008 a MUDr. H. F. zo dňa 13.2.2009. Žalobca uplatnil dňa 30.4.2009 svoj nárok u žalovaného, a to bolestné 45.607,45 Eur a za sťaženie spoločenského uplatnenia (SSU) 80.113,52 Eur. Zároveň navrhol uzatvorenie dohody o urovaní podľa § 6 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. tak, že dôjde k zvýšeniu SSU o 50 %, vzhľadom na vek, obmedzenie a stratu spoločenského uplatnenia, trvalosť a nemožnosť nápravy následkov. Žalovaný uspokojil nárok na bolestné vo výške 27.484 Eur a k dohode o urovaní nedošlo. Žalobca teda žiadal zaviazť žalovaného k úhrade 18.123,45 Eur z titulu bolestného a 80.113,52 Eur z titulu SSU, všetko s 9 % ročným úrokom z omeškania od 7.7.2009 do zaplataenia. Žalobca poukázal na uznanie invalidity ako na dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý môže súd zvýšiť náhradu za SSU najviac o 50 % (§ 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z.). Pokles vykonávať pracovnú činnosť je o viac ako 70 %. Na základe posudku ÚPSVaR v Bratislave zo dňa 3.2.2009 bola žalobcovi určená miera funkčnej poruchy 80 %. Na základe uvedeného žiada žalobca súd o zvýšenie náhrady za SSU o 50 %, čo predstavuje sumu 40.056,76 Eur. Žalobca si uplatnil aj náhradu trov konania v celom rozsahu. Dňa 18.8.2011 žalobca zobral žalobu z časti späť z dôvodu čiastočného plnenia žalovaného za SSU vo výške 8.399 Eur.

3. Medzi stranami nebolo sporné, že za ublíženie na zdraví žalobcu zodpovedá L. K., ktorý mal v čase škodovej udalosti uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so žalovaným. Súd pri určení výšky náhrady za bolesť a SSU, vrátane zvýšenia, vychádzal zo znaleckých posudkov vyhotovených v rámci konania. Vzhľadom na odporúčanie znalca MUDr. Veselého, predchádzajúce lekárske posudky súd nebral do úvahy. Súd netrval na vykonaní vyšetrení lakťového nervu a pľúc u žalobcu, nakoľko má za to, že je možné dospieť k záverom v zmysle znaleckých posudkov a nie je na mieste nútiť žalobcu absolvovať ďalšie vyšetrenia, ktoré predstavujú pre žalobcu len ďalšiu záťaž. Oba znalci sa na pojednávaní dňa 11.12.2017 tiež vyjadrili, že nárok je daný.

4. Súd I. inštancie odôvodnil priznané bolestné nasledovne :

- ZP1: položky zvýšené na dvojnásobok podľa § 9 ods. 6 zákona 2.280 bodov, položky nezvýšené 545 bodov, bolestné za ďalšie operačné zákroky 650 bodov, spolu 3.475 bodov. ZP1a: bodové hodnotenie SSU nezmenené; zmenené niektoré položky bolestného - položky zvýšené na dvojnásobok podľa § 9 ods. 6 zákona 1.900 bodov, podľa § 9 ods. 5, písm. a) a b) zvýšenie o polovicu 60 bodov, nezvýšené položky 535 bodov, spolu 2.495 bodov, bolestné za ďalšie operačné zákroky nezmenené, spolu 3.145 bodov. V tejto časti súd opravuje bodové hodnotenie v súlade s upozornením žalobcu (č. I. 230), kde namiesto 1.900 má byť správny súčet bodov 2.040, a teda konečný sumár bodového hodnotenia je správne 3.285 bodov. ZP2: celkovo 2.150 bodov. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/187/2016-386 zo dňa 17.8.2017 (bod 36) sa pri rozdielnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia viacerými lekármi sa javí spravodlivé, aby sa do úvahy bralo zvýšenie bodového hodnotenia, ktoré je svojim rozsahom najpriaznivejšie pre poškodeného. Súd vychádzajúc z rovnakého princípu vychádzal z hodnotenia znalcom, ktoré bolo aj v prípade bolestného pre žalobcu priaznivejšie, nakoľko ide o posúdenie otázok odborného významu. Súd hodnotil položku nižšie iba v prípade ak mal za to, že znalec pri hodnotení poškodenia nesprávne aplikoval zákon. Medzi stranami sporu nie je sporné, že žalovaný už uhradil žalobcovi z titulu bolestného sumu 31.356 Eur. Medzi stranami nie sú sporné položky 73, 90a, 90b, 216, 113a, 113b, 232c, 91, 2, 74, spolu 1.120 bodov.

- Znalci sa čiastočne nezhodli na hodnotení položky 82b - zlomenina rebier 5-7 a 9-11 vľavo a 9 vpravo; MUDr. Veselý vyhodnotil zlomeninu rebier s dislokáciou a MUDr. Pamula bez dislokácie. MUDr. Veselý zvýšil položku na dvojnásobok, nakoľko došlo u žalobcu ku komplikáciám a k bolestivejšiemu priebehu liečby a MUDr. Pamula nezvýšil položku vôbec. Ohľadne dislokácie sa jedná o otázku striktného odborného významu, preto sa súd priklonil k hodnoteniu MUDr. Veselého. Čo sa týka zvýšenia bodového hodnotenia, v tomto prípade sa súd priklonil k hodnoteniu MUDr. Veselého, že došlo k bolestivejšiemu spôsobu liečenia a komplikáciám pri liečení, avšak tieto je možné v zmysle § 9 ods. 5 zákona vnímať ako jeden dôvod pre možnú kumuláciu s dôvodom v písm. a) alebo c) predmetného ustanovenia. Súd teda priznal za túto položku 70+35 = 105 bodov. Ďalej sa znalci čiastočne nezhodli na hodnotení položiek 78 - stlačenie hrudníka s asfyxiou s pomliaždením pľúc a UPV a 246c - úrazový šok ťažkého stupňa;

MUDr. Veselý zvýšil hodnotenie o 100 %, MUDr. Pamula iba o 50 %. Žalobca uviedol, že žalovaný plnil (oznámenie žalovaného na č. I. 28 zo dňa 7.7.2009) uvedené položky v 2009, teda tieto považoval za nesporné. Žalovaný sa bránil, že ako žalobca v priebehu konania upravoval svoje nároky, tak aj žalovaný ustálil svoje vyjadrenia s ohľadom na komplikované dokazovanie v odborných otázkach. Súd v tomto ohľade prisvedčil žalovanému, že v oboch prípadoch strany upravovali svoje vyjadrenia, pretože vyhodnotenie otázok významných pre konanie záviselo od odborného posúdenia. Aj v tomto prípade má súd za to, že došlo k naplneniu dôvodu v § 9 ods. 5, písm. b) zákona, a teda nie je daný dôvod na 100 % zvýšenie podľa odseku 6 predmetného ustanovenia. Na základe uvedeného súd vyhodnotil uvedené položky so zvýšením o 50 %, teda v rozsahu za položku 78 - 390 bodov a položku 246c - 90 bodov. Čo sa týka položiek ohľadne pravej dolnej končatiny: 243c3 - hlboká preležanina v oblasti pravej päty, 243c6 - hlboká preležanina pravého lýtku so stratou kože, 221 - traumatická amputácia palca pravej nohy, 222 - traumatická amputácia 4. prsta pravej nohy, 222 - traumatická amputácia 5. prsta pravej nohy, 249 - hlboká akútna trombóza celej pravej dolnej končatiny, 205 - operačné znehybnenie pravého členkového kĺbu, súd sa nestotožnil so žalovaným, že v danom prípade je potrebné aplikovať § 9 ods. 7 zákona, pretože súd má za to, že uvedené poškodenia nenastali súčasne. Nemožno vykladať predmetné ustanovenie zákona tak, že sa súčasné poškodenia je potrebné vnímať všetky poškodenia končatiny do ukončenia liečby, a teda, že v takom prípade súčet bodového hodnotenia nesmie prekročiť bodové hodnotenie za anatomickejšiu alebo funkčnú stratu končatiny (položka 216). Pri zvýšení bodovania položiek 243c3 a 243c6 je tiež zrejmá kumulácia dôvodov v § 9 ods. 5 zákona, čo výslovne v záverečnom vyjadrení nenamietal ani žalovaný. Teda súd priznal za uvedené položky 243c3 - 40 bodov, 243c6 - 180 bodov, 221 - 40 bodov, 222 - 20 bodov, 222 - 20 bodov, 249 - 150 bodov, 205 - 230 bodov; spolu 680 bodov. Čo sa týka preležanín: 243c - hlboká preležanina v záhlavovej oblasti, 243c4 - hlboká preležanina v križovej oblasti, 243c2 - hlboká preležanina v oblasti pravého laktového kĺbu, súd má jednoznačne za to, že došlo ku kumulácii dôvodov v § 9 ods. 5 zákona, nakoľko došlo k bolestivejšiemu spôsobu liečby, ku komplikáciám a k plastickým zákrokom (pripodobenie k popáleninám 3 až 4 stupňa, bolestivé preväzy, infekcie, vredy, plastické operácie; ZP1 str. 21). Teda súd priznal za uvedené položky 243c3 - 40 bodov, 243c4 - 80 bodov, 243c2 - 20 bodov; spolu 140 bodov.

- Medzi stranami sporu sú sporné: položka 243c2 - hlboká preležanina v oblasti ľavého laktového kĺbu. Súd sa nestotožnil so žalovaným, že by sa uvedená položka mala hodnotiť spolu s 113a, 113b, 138c, 232c a zaradiť ju pod 159a, pretože ani v tomto prípade nie je možné vyhodnotiť, že poškodenie hodnotené pod 243c2 nastalo súčasne s poškodeniami hodnotenými pod položkami vyššie. Súd priznal aj zvýšenie o 100 % z dôvodu kumulácie dôvodov podľa § 9 ods. 5 (rovnako ZP1, str. 21), teda spolu súd priznal 20 bodov. Ďalej je sporná položka 138c - vnútrokĺbová zlomenina dolného konca ramena, riešená operačne. V danom prípade žalovaný namietal, že túto položku bolo tiež potrebné hodnotiť spolu s vyššie uvedenými položkami (113a, 113b, 138c, 232c) a zaradiť ju pod 159a, pretože k operácii nedošlo po ukončení liečby. Súd sa stotožnil so žalobcom, že je potrebné aplikovať § 3 ods. 4 zákona a priznal hodnotenie 80 bodov. Ďalej je sporná položka 243c3 - hlboká preležanina v oblasti ľavej päty. Opätovne žalovaný poukazuje na to, že uvedená položka by mala byť započítaná do poškodení ohľadne ľavej nohy. Súd odkazuje na rovnakú argumentáciu ako pri položke 243c2 vyššie. Súd priznal hodnotenie 40 bodov. Rovnako namietal žalovaný položky 189d a 238, že tieto tiež mali byť zahrnuté pod položku 216. Avšak žalobca s odkazom na ZP1 poukázal opäť na aplikáciu § 3 ods. 4 zákona. Súd sa s týmto stotožnil a priznal hodnotenie za 189d - 180 bodov a 238 - 10 bodov. Poslednou spornou položkou je 224 - pomliaždenie mozgu. V danom prípade išlo jednoznačne o posúdenie odbornej otázky, a teda súd sa priklonil k priaznivejšiemu hodnoteniu pre žalobcu, t.j. teda priznal 170 bodov.

Na základe uvedeného je nárok žalobcu na bolestné vo výške 3.025 bodov. Nárok na bolestné (okrem položiek uvedených nižšie) vznikol v roku 2008 v zmysle lekárskeho posudku MUDr. Jozefa Hudeca, pričom v takom prípade je hodnota bodu 13,374 Eur x 2.525 bodov = 33.769,35 (t.j. 3.025 bodov - 500 bodov, viď. nižšie = 2.525 bodov). Pre položky 189d, 138c, 238, kedy nárok vznikol v roku 2009, je hodnota bodu 14,46 Eur = 3.904,2 (270 bodov). Pre položku 205, kedy nárok vznikol v roku 2011, je hodnota bodu 15,38 Eur = 3.537,4 (230 bodov). Na základe uvedeného je nárok žalobcu na bolestné v peňažnom vyjadrení 33.769,35 + 3.904,2 + 3.537,4 = 41.210,95; po zaokrúhlení na celé euro nahor = 41.211 Eur. Po zohľadnení plnenia zo strany žalovaného vo výške 31.356 Eur je zostávajúci nárok žalobcu vo výške 9.855 Eur.

5. Priznanie sťaženia spoločenského uplatnenia (SSU) zdôvodnil :

ZP1: 2.845 bodov; znalec odporučil zvýšenie bodového hodnotenia o 100 % vo všetkých položkách podľa § 10 ods. 4 zákona. ZP2: 2.845 bodov; znalec odporučil zvýšenie bodového hodnotenia o 75 % vo všetkých položkách podľa § 10 ods. 4 zákona. Súd, odvolávajúc sa na závery Krajského súdu v Prešove v rozsudku č. k. 6Co/187/2016-386 zo dňa 17.8.2017 zobral do úvahy odporúčanie znalca, ktoré je pre poškodeného priaznivejšie, a teda priznal bodové hodnotenie $2.845 \times 2 = 5.690$ bodov.

Vychádzajúc z bodového hodnotenia pre rok 2008 (13,374 Eur), náhrada za SSU je vo výške $5.690 \times 13,374 = 76.098,06$; po zaokrúhlení 76.099 Eur.

Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný uhradil žalobcovi z titulu SSU 70.749 Eur.

Na základe uvedeného je žalovaný povinný doplatiť žalobcovi náhradu za SSU vo výške 5.350 Eur.

6. Zvýšenie SSU podľa § 5 ods. 5 zákona:

Súd vyhodnocoval spôsob života žalobcu pred poistnou udalosťou ku dňu ustálenia jeho zdravotného stavu. Zdravotný stav sa v zmysle ZP1 ustálil koncom roku 2011. MUDr. Veselý na pojednávaní dňa 11.12.2017 uviedol, že taxatívne určiť, kedy bola ukončená liečba, je veľmi ťažká otázka, v situácii, v akej je žalovaný nie je liečba ukončená takmer nikdy. MUDr. Pamula uviedol, že ešte v čase vyšetrenia poškodeného v roku 2012 bolo zrejmé, že liečba poškodeného naďalej prebiehala, nakoľko mal preukázateľné symptómy. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadať aj na prognózu vývoja zdravotného stavu poškodeného do budúcnosti. Žalobca síce viedol tzv. bežný život pred poistnou udalosťou, avšak v každej oblasti plnohodnotný. V čase poistnej udalosti mal žalobca 36 rokov, žil s manželkou a ich dvoma deťmi, v tom čase mala dcéra 7 rokov a syn 6 mesiacov. Mal stavebnú firmu, bol živiteľom rodiny. Vo voľnom čase sa venoval najmä športu, dokonca hral amatérsky futbal. Aj s rodinou trávili spolu čas predovšetkým športovo aktívne, venovali sa turistike, cyklistike. V dôsledku poistnej udalosti bol žalobca na určitý čas úplne odkázaný na pomoc druhých, najmä manželky. Od ustálenia liečby je síce čiastočne sebestačný, ale život žalobcu sa zmenil veľmi podstatným spôsobom vo všetkých smeroch. Má priznanú invaliditu v rozsahu 80 %. V pracovnej sfére je žalobca schopný čiastočne vykonávať práce administratívneho charakteru. Pred úrazom sa venoval prácam, ktoré si vyžadovali neustály pohyb (začal podnikáť, spočiatku ako taxikár, neskôr v potravinách, potom si založil autobazár a nakoniec sa venoval stavebnej činnosti). Žalobca uviedol aké problémy mal sa zamestnať aj kvôli zápachu, ktorý sprevádzal liečbu. Manželka musela prevziať úlohu živiteľa rodiny, teda v pracovnej oblasti súd vyhodnotil, že došlo k veľmi zásadnému zvratu v živote žalobcu. To, aké útrapy musel žalobca od úrazu prežiť vystihuje vyjadrenie žalobcu, ktorý pociťuje zlepšenie od amputácie nohy, čo je pre zdravého človeka len ťažko predstaviteľné. Súd v tomto smere (tak ako uviedla strana žalobcu) vyhodnocuje stav pred úrazom a nie pred amputáciou. Čo sa týka prognózy, je pravdou že s pribúdajúcim vekom sa zdravotné problémy žalobcu budú pravdepodobne len zhoršovať. Súd teda vyhodnocujúc celú situáciu komplexne dospel k záveru, že u žalobcu došlo k podstatnej zmene vo všetkých sférach života s tým, že je mu daná len veľmi malá možnosť na uplatnenie sa v pracovnom živote pri výkone práce, ktorej sa predtým nevenoval. Žalobca venoval vo voľnom čase športu, sám i s rodinou, týchto aktivít sa musel vzdať úplne a trvale. Je potrebné hodnotiť aj zásah do partnerského života, ktorý je zrejmy vzhľadom na poškodenie zdravia žalobcu v zmysle záverov oboch znaleckých posudkov, a to po stránke zdravotnej, estetickej a psychickej. To sa týka aj ďalšieho prežívania žalobcu s vedomím, že úlohu živiteľa musela prevziať manželka. Vzhľadom na vek žalobcu, ktorý mal v čase úrazu dve malé deti a ktorému bola trvale odňatá možnosť živiť svoju rodinu a tráviť s ňou čas tak ako pred úrazom, súd má za to, že je daný dôvod na zvýšenie SSU podľa § 5 ods. 5 zákona v rozsahu 45 %.

Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný uhradil žalobcovi z titulu zvýšenia SSU 24.762,15 Eur. $45\% \text{ z } 76.099 \text{ (vyčíslený nárok SSU)} = 34.244,55$; $34.244,55 - 24.762,15 = 9.482,4$; po zaokrúhlení na celé euro nahor 9.483 Eur. Na základe uvedeného je žalovaný povinný doplatiť žalobcovi náhradu za zvýšenie SSU vo výške 9.483 Eur.

7. Súd zastavil konanie v časti v zmysle podania žalobcu zo dňa 30.1.2018, ktoré bolo doručené súdu dňa 1.2.2018, berúc tiež do úvahy upresnenie žalobcu na pojednávaní dňa 10.5.2018 v súlade s § 145 ods. 2 CSP. Ohľadne úrokov z omeškania sa súd stotožnil s obranou žalovaného (č. I. 442/2, 443), ktorý poukázal na súdnu prax, rozsudok Krajského súdu Prešov č. k. 6Co/524/2014-269 zo dňa 22.12.2015, rozsudok Krajského súdu Prešov č. k. 8Co/335/2015-527 zo dňa 27.2.2017 a rozsudok Krajského súdu Košice č. k. 11Co/219/2011-52 zo dňa 12.9.2012, Uplatnenie nároku na náhradu škody z ublíženia na zdraví zo dňa 30.4.2009 na č. I. 25 vyplýva, že žalobca si uplatnil nárok u SKP. Listom zo dňa 7.7.2009 žalovaný oznámil, že poukázal náhradu škody z titulu bolestného v čiastočnom rozsahu, vrátane odôvodnenia. Žalovaný uhradil žalobcovi sumu 27.484 Eur z titulu bolestného. Zároveň vysvetlil žalobcovi dôvody, pre ktoré nemohol poskytnúť SSU, t.j. že podľa vyjadrenia posudkového

lekára žalovaného žalobca nepredložil zdravotnú dokumentáciu o objektívnom náleze poškodeného po doliečení. Teda žalovaný si splnil povinnosť v § 11 ods. 5 v lehote 3 mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti. V súlade s § 11 ods. 6 a 7 ZoPZP je poisťovateľ povinný platiť úroky z omeškania až v prípade, že poisťovateľ neposkytne poistné plnenie v lehote 15 dní po skončení prešetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, resp. až na základe právoplatného rozhodnutia súdu, v prípade, že rozsah plnenia, ktoré požaduje poškodený neuznal a o tomto vyrozumel poškodeného v lehote 3 mesiacov. Súd berúc tiež do úvahy následné priebežné plnenia žalovaného z titulu bolestného a SSU (vrátane zvýšenia) v priebehu konania, odvíjajúc sa od výsledkov zložitého odborného dokazovania (pretože nie je správne pripustiť takú aplikáciu zákona, ktorá by nebola spravodlivá), nepriznal žalobcovi úroky z omeškania v žiadnom rozsahu, a tento nárok žalobcu zamietol. O trovách konania podľa § 255 ods. 1 CSP. Podľa kritéria úspechu je možné totiž postupovať aj vtedy, keď výška nároku závisí od znaleckého posudku alebo úvahy súdu. V prípadoch kedy súd zároveň nerozhodol o tom, že strany nemajú právo na náhradu trov konania (každé späťvzatie je špecifikované v rozsudku), súd nepripísal zavinenie v súvislosti s čiastočnými späťvzatiami žiadnej zo strán a neaplikoval § 256 ods. 1 CSP. Na základe uvedeného súd priznal plnú náhradu trov konania žalobcovi.

8. Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., v spore v postavení žalovaného podáva voči rozhodnutiu v zákonnej lehote odvolanie, nakoľko ho považuje za nesprávne t. j. v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP má za to, že nesprávnym procesným postupom došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces ako aj že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okresný súd totiž zaviazal žalovaného na úhradu bolestného vo výške 9.855 €, na úhradu SSU vo výške 5.350 € a na úhradu mimoriadneho zvýšenia SSU vo výške 9.483 €. s čím sa nestotožňuje a podáva odvolanie voči výrokom I. a IV. rozsudku s odôvodnením:

Súd takmer vo všetkých bodoch, ktoré zostali medzi znalcami sporné, zotrval na stanoviskách stanoviskách MUDr. Veselého, napriek tomu, že v mnohých prípadoch bola názorová konfrontácia znalcov argumentačne, logicky a na základe znenia zákona viac naklonená na stranu MUDr. Pamulu. Bolestné: Prvoinštančný súd priznal bolestné v rozsahu 3.025 bodov pričom máme za to, že priznanie jednotlivých sporných položiek súd riadne nezdôvodnil. Formulácie, ktoré uvádzajú, že sa súd nestotožnil so žalovaným alebo naopak, že sa stotožnil so žalobcom resp. so znalcom MUDr. Veselým považuje za nedostatočné, nakoľko absentuje presvedčivé a komplexné zdôvodnenie pohľadu súdu z akého dôvodu sa priklonil resp. nepriklonil k názoru strany sporu. V tomto ohľade má za to, že nesprávnym procesným postupom súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko je obtiažne podávať odvolanie voči rozsudku, ktorého závery nie sú riadne zdôvodnené. Na druhej strane pri niektorých položkách bolestného súd odôvodnil ich priznanie v súlade so závermi rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/187/2016-386 zo dňa 17.08.2017 (bod 36), v ktorom KS Prešov zaujal právny názor, aby sa v situácii pri rozdielnom hodnotení zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. bralo do úvahy to hodnotenie, ktoré zvyšuje SSU podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. pre poškodeného priaznivejšie. Odhliadnuc od veľmi otáznnej správnosti rozhodnutia KS Prešov je zrejmé, že uvedené sa týka iba zvýšenia SSU podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z., ktoré je zverené lekárovi a závisí od úvahy lekára. Súd však tento „princíp“ použil pri rozhodovaní, ktoré bodové hodnotenie bolestného poškodenému prizná pri nezhode znalcov, čo však považuje odvolateľ za neprijateľné. Pokiaľ by sa totiž takýto postup prijal ako správny znamenalo by to, že by sa pri poškodení zdravia nikdy nezistil objektívny stav a bodové hodnotenie, ktoré poškodenému reálne patrí. Stačilo by, aby bol vydaný jeden akokoľvek nesprávny znalecký posudok, ktorý prizná 3-násobok reálne prináležiacich bodov a už nebude možné tento stav z pohľadu žalovaného zmeniť. Prvoinštančný súd mal predsa množstvo konkrétnych námietok kontrolného znalca MUDr. Pamulu, ktoré buď poukazovali na to, že MUDr. Veselý zvyšoval bolestné v rozsahu, ktorý mu zákon nedovoľuje resp., že vôbec neboli splnené zákonné podmienky zvyšovania bolestného a súd sa priklonil k záverom MUDr. Veselého iba preto, že prideliť poškodenému viac. MUDr. Pamula poukazoval na to, že niektoré položky nevyplývajú zo zdravotnej dokumentácie (zlomenina rebier s posunom, pomliaždenie mozgu) resp. nemajú preukázanú príčinnú súvislosť s dopravnou nehodou (pol. 249 - hlboká akútna trombóza - k tomuto nároku sa súd vôbec nevyjadril), čo MUDr. Veselý pri konfrontácii žiadnym spôsobom nevyvrátil. Prvoinštančný súd sa ďalej pri vyčíslení nároku dopustil niekoľkých pochybení, na ktoré poukazuje: - nie je zrejmé prečo bolestné za rok 2008 násobil hodnotou bodu 13,374 €, keď všetky hodnoty bodu sú zaokrúhlené na dve desiatinné miesta t.j. správne 13.37 €; - súd odmieta hodnotiť bolestné ako celok, ktorý naráža na zákonné limity v zmysle § 9 ods. 7 zákona č. 437/ 2004 Z. z. „Ak poškodený utrpel súčasne viac poškodení na zdraví, hodnotí sa bolesť za každé poškodenie na zdraví osobitne a bodové

hodnotenia sa sčítavajú. Ak sa však viac poškodení na zdraví vzťahuje na ten istý orgán alebo končatinu, nesmie súčet bodového hodnotenia prekročiť bodové hodnotenie za anatomickú alebo funkčnú stratu orgánu alebo končatiny." Súd svoj postup odôvodňuje tak, že tieto položky nevznikli súčasne... Dovoľuje si ale poukázať na platnú právnu úpravu, ktorá tzv. ďalšie bolestné definuje nasledovne v 43 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. t.j. "Ak sa po skončení liečenia vykoná v súvislosti s poškodením na zdraví operačný výkon, ktorý sa nepredpokladal, poškodený má nárok na ďalšiu náhradu za bolesť ako za poškodenie na zdraví, s ktorým možno tento operačný výkon z hľadiska bolesti najlepšie porovnať. Zákon teda nehovorí nič o tom, že tzv. ďalšie bolestné je to, ktoré vznikne neskôr ako iné položky. Naopak zákon definuje tzv. ďalšie bolestné tak, že musí nastať jednak po skončení liečenia, ďalej musí ísť o operačný výkon a aj to nie hocikaký ale taký, ktorý sa pôvodne nepredpokladal (t.j. nie plánovaný). V danom prípade takáto situácia nenastala, všetky operácie boli vykonané pred skončením liečenia a preležaniny okrem toho, že vznikli pred skončením liečenia ani neboli operované. Súd hodnotil položky bolestného ako aj ďalšie bolestné hodnotou bodov, s akcentom roku v ktorom vznikli, nie je zrejmé z akého dôvodu súd zranenia, operácie a preležaniny z roku 2007 hodnotil hodnotou bodu pre rok 2008 (namiesto 13,37 € mala byť potom hodnota bodu 12,46 €).

Nesporné položky. Odvolateľ uviedol položky, ktoré v plnom rozsahu akceptuje tak ako si ich uplatňoval žalobca a priznal aj súd:

- pol. č. 73 - tracheostómia (40 + 20)
- pol. č. 908 - roztrhnutie pečene (80 + 80)
- pol. č. 90b - roztrhnutie sleziny (80 + 80)
- pol. č. 216 - odňatie stehna vľavo (260 + 260)
- pol. č. 91 - obojstranné ťažké pomliaždenie obličiek (50)
- pol. č. 2 - tržná rana na hlave (10)
- pol. č. 74 - opakované punkcie centrálnej hrudnej žily (10)
- pol. č. 113a - pomliaždenie ľavého ramena
- pol. č. 113b pomliaždenie ľavého predlaktia
- pol. č. 232c - poškodenie lakťového nervu vľavo (spolu za 3 položky ľavej ruky 150)

Spolu nerozporuje žiadnym spôsobom 1.120 bodov.

Čiastočne sporné položky

- pol. č. 243c3 - hlboká preležanina v záhlavovej oblasti (20 + 20)
- pol. č. 24304 - hlboká preležanina v krížovej oblasti (40 + 40)
- pol. č. 24302 - hlboká preležanina v oblasti pravého lakťového kĺbu (10 + 10)

Pri daných položkách vznikol názorový rozdiel, keď MUDr. Veselý tieto zvýšil o 100 % pričom MUDr. Pamula odmietol zvýšenie týchto položiek, nakoľko bol názoru, že pri popáleninách 3. stupňa (ku ktorým boli preležaniny prirovnané) vždy dochádza k uvedeným bolestivým previazom, hnisaniu, plastickým náhradám kože a pod. Nevidíme teda skutočne dôvod na to, aby sa zvyšovali položky, ktoré majú priebeh, s ktorým sa počíta v základnom bodovom hodnotení a je pre 3. stupeň popálenín typický a v ničom nenapĺňa znaky nepredpokladaného vývoja (aj keď je to prirodzene veľmi nepríjemné a bolestivé). Zvyšovanie bolestného je totiž zákonom presne popísané a iné dôvody na jeho zvýšenie nie sú prípustné. Pokiaľ MUDr. Veselý označil ako dôvody zvýšenia bolestného typický priebeh a útrapy spojené vždy s popáleninami 3. stupňa, nevidíme v takomto postupe objektivitu a správnosť, nakoľko zákon už s typickými sprievodnými znakmi popálením 3. stupňa počíta v základnom hodnotení a odlišuje ho vyšším počtom bodov od popálenín 1. resp. 2 stupňa, kde tento priebeh je miernejší. Z uvedených dôvodov nevnímame názor MUDr. Veselého ako

správny a za uvedené 3 položky malo správne byť pridelených 70 bodov (nie 140). MUDr. Pamula popísal nesprávnosť zvýšenia bolestného pri týchto položkách pri konfrontácii na str. 4 zápisnice zo dňa 11.12.2017 (obširnejšie na zvukovom zázname). - pol. č. 82b - zlomenina rebier 5-7 a 9-11 vľavo a 9 vpravo (70 + 70). V danej veci sa znalci nezhodli na dvoch bodoch, a to jednak či boli zlomeniny rebier s posunom alebo nie a jednak či sú dané dôvody zvýšenia tejto položky. Pokiaľ ide o zodpovedanie otázky či boli rebrá zlomené s posunom alebo nie, je potrebné jednoznačne takéto zistenia odvodiť zo zdravotnej dokumentácie, z popisu zranení a RTG snímok. MUDr. Veselý sa v danom prípade obhajoval viac odbornými skúsenosťami ako faktami a posun rebier chcel preukázať skôr silou nárazu a pomliaždením pľúc. Na druhej strane MUDr. Pamula na str. 17 ZP uvádza: „Zlomeniny rebier v dokumentácii neboli popisované ako dislokované, preto som ich hodnotil položkou 81c, ktorá usudzujem, že presnejšie vystihuje dané zranenie a nie položkou 82b. Taktiež som nenašiel dôvod pre dvojnásobné zvýšenie tejto položky, v dokumentácii neboli uvedené komplikácie liečby tohto zranenia, ani zápal v oblasti rebier, zlomeniny neboli riešené operačne, takže navýšenie na dvojnásobok danému zraneniu neprináleží". Pokiaľ MUDr. Veselý tvrdí, že k posunu muselo dôjsť pretože išlo o silný náraz, malo by toto jeho

presvedčenie mať oporu v nálezoch zdravotnej dokumentácie. Toto však znalec MUDr. Pamula nemohol potvrdiť, nakoľko záznamy v zdravotnej dokumentácii tento posun nepreukazujú. Pokiaľ by sme sa mali držať faktov a nie dojmov mala by byť položka č. 82b zmenená na položku č. 81c a pridelených 60 bodov (nie 140). Zvýšenie bolestného možno rovnako odôvodniť v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z. iba dôvodmi uvedenými v § 9 ods. 5, 6, pričom MUDr. Pamula výslovne všetky vymenúva a neguje ich prítomnosť pri tomto poranení (str. 17 ZP). Nevidí teda rovnako dôvod túto položku navyšovať tak ako vykonal MUDr. Veselý, ktorý toto zvýšenie nemá podopreté zákonnými dôvodmi. Súd v danom prípade priznal 105 bodov (70+35) pričom to malo byť 60 bodov.

- pol. č. 243c3 - hlboká preležanina v oblasti pravej päty (20 + 20)
- pol. č. 243c6 - hlboká preležanina pravého lýtko so stratou kože (90 + 90)
- pol. č. 221 - traumatická amputácia palca pravej nohy (40)
- pol. č. 222 - traumatická amputácia 4. prsta pravej nohy (20)
- pol. č. 222 - traumatická amputácia 5. prsta pravej nohy (20)
- pol. č. 249 - hlboká akútna trombóza celej pravej dolnej končatiny (150)
- pol. č. 205 - operačné znehybnenie pravého členkového kĺbu (230)

Spoločným menovateľom položiek je, že sa týkajú pravej dolnej končatiny pričom rozdiely v bodovom hodnotení sú zásadné. Pokiaľ MUDr. Veselý hodnotil bolestné vyššie uvedeným spôsobom vo výške 680 bodov (570 + 110 zvýšenie), MUDr. Pamula ich hodnotil vo výške 230 bodov (215 + zvýšenie 15). Poukazuje na to, že v zmysle § 9 ods. 7 zákona č. 437/2004 Z. z. „Ak poškodený utrpel súčasne viac poškodení na zdraví, hodnotí sa bolesť za každé poškodenie na zdraví osobitne a bodové hodnotenia sa sčítavajú. Ak sa však viac poškodení na zdraví vzťahuje na ten istý orgán alebo končatinu, nesmie súčet bodového hodnotenia prekročiť bodové hodnotenie za anatomickú alebo funkčnú stratu orgánu alebo končatiny.“ Z uvedeného dôvodu nie je možné podľa pol. č. 216 udeliť za dané poškodenia zdravia viac ako 260 bodov, obdobne ako to bolo vykonané pri ľavej nohe. MUDr. Veselý na zdôvodnenie prekročenia stropu odkazuje na § 3 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. Na tomto mieste však považujeme za nutné uviesť, že MUDr. Veselý (na rozdiel od MUDr. Pamulu) si toto zákonné ustanovenie vykladá nesprávne, nakoľko okrem iného hneď z prvej vety je zjavné, že neboli splnené zákonné podmienky na delenie bolestného. Je totiž zjavné, že všetky operácie boli vykonané v rámci jednej súvislej liečby a v žiadnom prípade nenastala zákonom uvádzaná situácia, že by liečba skončila a následne by boli vykonané operačné zákroky, ktoré sa pôvodne nepredpokladali. Znalci zhodne uviedli, že liečba žalobcu nebola ukončená minimálne do roku 2012, resp. dodnes. Odvolateľ nevidí teda žiadny zákonný dôvod pre delenie bolestného tak ako to vykonal MUDr. Veselý. Navrhuje teda priznať za tieto položky 230 bodov tak ako ich hodnotil MUDr. Pamula (maximálny limit bol 260 bodov).

pol. č. 249 - hlboká akútna trombóza (150 bodov) - pri konfrontácii znalcov dňa 11.12.2017 MUDr. Pamula uviedol záver obdobný v jeho znaleckom posudku (str. 24 ZP) a konštatoval, že trombóza vznikla takmer 8 mesiacov od úrazu t.j. v čase ktorý príčinnú súvislosť s úrazom už veľmi relativizuje. Dané ochorenie vzniká aj bez úrazového podnetu a príčina jej vzniku je v danom prípade otázna (aj vzhľadom na netypický veľký časový odstup od úrazu) a pripisovanie jej vzniku k úrazu by bolo vzhľadom na okolnosti už špekulatívne. MUDr. Veselý sa k danej otázke na pojednávaní nevyjadril.

pol. č. 205 - operačné znehybnenie pravého členkového kĺbu (230 bodov) - túto položku MUDr. Veselého hodnotil MUDr. Pamula ako pol. č. 201 (100 bodov). Na pojednávaní ako aj v znaleckom posudku (str. 19) MUDr. Pamula ozrejmil, že daná operácia nebola výrazne bolestivá a bola relatívne jednoduchá, nakoľko jej cieľom nebolo ako obvyčajne zachovať funkčnosť kĺbu ale naopak iba odstrániť konkrétne časti kĺbu a tým ho zafixovať.

Sporné položky

- pol. č. 243c2 - hlboká preležanina v oblasti ľavého lakťového kĺbu (10 + 10). Táto položka mala byť jednoznačne započítaná do maximálneho limitu pre ľavú ruku (spolu s položkami 113a, 113b, 138c, 232c) a nemala byť uplatnená osobitne nakoľko bola zohľadnená v položke č. 159a. Vznikla počas liečenia a nebola ani operovaná.
- pol. č. 138c - vnútrokĺbová zlomenina dolného konca ramena, riešená operačne. Rovnako táto položka mala byť jednoznačne započítaná do maximálneho limitu pre ľavú ruku (spolu s položkami 113a, 113b, 138c, 232c) a nemala byť uplatnená osobitne nakoľko bola zohľadnená v položke č. 159a. K operácii nedošlo predsa po ukončení liečenia a neboli naplnené žiadne zákonné dôvody na delenie bolestného.
- pol. č. 243c3 - hlboká preležanina v oblasti ľavej päty (20 + 20). Táto položka mala byť jednoznačne započítaná do maximálneho limitu pre ľavú nohu (spolu s položkami 189d a 238) a nemala byť uplatnená osobitne nakoľko bola zohľadnená v položke č. 216. Vznikla počas liečenia a nebola ani operovaná.
- pol. č. 189d - reosteosyntéza ľavej stehrovej kosti (10)
- pol. č. 238 - odstránenie zaist'ovacích skrutičiek z ľavého stehna (180)

Obdobne z vyššie uvedených dôvodov mali byť tieto položky zahrnuté do pol. č. 216 ako bolestné za ľavú nohu, ktorej maximálny limit bol už v zmysle zákona prekročený.

- pol. č. 249 - hlboká akútna trombóza (150 bodov) - už vysvetlené vyššie, že nie je preukázaná príčinná súvislosť s nehodou

- pol. č. 224 - pomliaždenie mozgu (170)

Na tejto položke sa znalci nezhodli, MUDr. Veselý má za to, že pomliaždenie mozgu prítomné je, zatiaľ čo MUDr. Pamula ho považuje za nepreukázané, nakoľko žiadne CT vyšetrenie ho nepreukazuje. Obdobne ako pri preukazovaní či rebrá žalobcu boli zlomené s posunom alebo bez posunu, aj v tomto prípade by bolo vhodné brať za preukázané tie zranenia, ktoré sú objektivizovateľné na základe potrebných vyšetrení. Keďže pomliaždenie mozgu je poranenie, ktoré sa preukazuje CT vyšetreniami, bolo ich vykonaných niekoľko a žiadne pomliaždenie mozgu preukázané nebolo. Bol zistený iba kalcifikát na vyšetrení cca 1 mesiac po nehode, čo MUDr. Pamula jednoznačne odmietol, že by vznikol v súvislosti s dopravnou nehodou. Kalcifikát môže aj nemusí mať pôvod v pomliaždení mozgu, bol zistený v tak krátkom čase po nehode, že znalec je presvedčený, že musel byť prítomný už v čase nehody. Pokiaľ by aj kalcifikát vznikol ako následok pomliaždenia mozgu a zakrvácania do mozgu (čo je jedna z viacerých možných príčin vzniku kalcifikátu), boli by tieto poranenia viditeľné aspoň na niektorých z opakovane vykonaných CT vyšetrení. Okrem kalcifikátu však CT vyšetrenie nepreukázalo nič. Odvolateľ považuje za správny názor MUDr. Pamulu, nakoľko CT vyšetrenie, ktoré by túto položku preukazovalo neexistuje. Nie je zrejmé, pokiaľ je otázná existencia tejto položky ako takej, z akého dôvodu ju MUDr. Veselý vôbec hodnotil a keď už, tak prečo v hornej časti rozpätia (85 - 170). Súd podľa názoru odvolateľa nie spravodlivo rozhodol, že nárok na odškodnenie tejto položky žalobcovi prizná, nakoľko pri nehode znalcov je to pre neho priaznivejšie...

Sťaženie spoločenského uplatnenia:

Základné bodové hodnotenie vo výške 2.845 bodov je nesporné. Znalci sa teda nezhodli iba v akej výške má byť v zmysle § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. zvýšené sťaženie spoločenského uplatnenia. MUDr. Veselý doporučil zvýšenie o 100 %, pričom MUDr. Pamula vo výške 75 %. MUDr. Veselý svoje hodnotenie zdôvodňoval ťažkým poškodením zdravia žalobcu. Na druhej strane MUDr. Pamula vysvetlil (zачytené v zvukovom zázname), že napriek tomu, že žalobca utrpel vážne poškodenie zdravia vo veku 36 rokov, nemohol mu dať maximálne zvýšenie, nakoľko sa stretáva aj s ťažšími prípadmi a aj v nižšom veku ako žalobca. Logicky zdôvodnil, že nemohol dať žalobcovi 100 %-né zvýšenie SSU, nakoľko by to bolo nespravodlivé, keby také isté poranenia príp. ešte horšie utrpela osoba vo veku 18 resp. 20 rokov a obdržala by rovnako zvýšenie vo výške 100 % ako žalovaný. Znalec videl potrebu rozlišovania či sa totožné poškodenie zdravia udeje poškodenému v 18, 35 resp. 80-tom roku veku t.j. tento dôležitý moment bolo v záujme spravodlivého hodnotenia možné pretaviť do výšky zvýšenia SSU. Uvedené zdôvodnenie vnímame ako logické, spravodlivé odôvodnené a hlavne spĺňajúce zákonné podmienky § 10 ods. 4 (zohľadňujúc aj vek) t. j. vzhľadom na uvedenie daného stanoviska sa s ním stotožňujeme a navrhujeme, aby súd prihliadol na zdôvodnené stanovisko znalca MUDr. Pamulu so zvýšením SSU podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. o 75 %. Absolútne nemôžeme súhlasiť s tým, aby tento rozpor bol vyriešený podľa žalobcu tak, že súd by sa mal prikloniť k tomu zvýšeniu, ktoré je pre žalobcu priaznivejšie. Práve naopak, má odvolateľ za to, že daný názorový rozpor znalcov by mal súd posúdiť a vyhodnotiť, ktorý znalecký názor súd vníma ako presnejší, odôvodnenejší resp. spravodlivejší, t.j. spĺňajúci požiadavky zákona. Mimoriadne zvýšenie SSU, zmysle § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. Prvoinštančný súd priznal mimoriadne zvýšenie SSU o 45 % (z 50 % maximálne možných) pričom neuznal odvolateľom určenú mieru zvýšenia na 35 %. Súd svoje rozhodnutie o. i. zdôvodňoval tým, že žalobca mal problémy sa zamestnať aj kvôli zápachu, ktorý sprevádzal liečbu. Kvôli uvedenému zápachu mal problémy aj v iných najmä sociálnych oblastiach (kontakt s ľuďmi, rodinou, vyhýbal sa spoločnosti). Súd by mal hodnotiť sťaženie spoločenského uplatnenia ako aj jeho zvýšenie s prihliadnutím na stav, ktorý aktuálne existuje v čase rozhodnutia. Pokiaľ súd mimoriadne zvýšenie zdôvodňoval o. i. osteomyelitídou a zápchom zapálenej nohy, uvedené obmedzenia v čase rozhodnutia už neexistovali. Amputácia paradoxne spôsobila to, že žalobca sa cíti oveľa lepšie a vymizli isté obmedzenia, ktoré mu značne strpčovali život pred amputáciou. Napr. neustála bolesť zo zápalu, resp. hnisanie a frustrujúci pocit zo zápalu nohy znemožňujúci kontakt s okolím, prácou a pod. vymizli. Teraz sa žalobca môže relatívne bez bolesti postaviť a bez zápalu a infekcií nohy chodiť a končatinu za pomoci protézy používať. Aktuálne iba kvôli alergickej reakcii čerstvo zahojenej pokožky si musí žalobca zaobstarať protézu s iným typom uchytenia protézy. S prihliadnutím na všetky okolnosti známe v čase rozhodnutia t.j. že žalobca môže chodiť, šoférovať motorové vozidlo, nemá zmarené žiadne činnosti okrem rekreačného športu, ktorý vykonával (vykonávanie doterajších činností ma iba

obmedzené) vnímame rozhodnutie o takmer maximálnom možnom zvýšení 45 % za nesprávne a nami uznané zvýšenie o 35 % považujeme za príliehavejšie aktuálnemu stavu žalobcu.

Trovy konania: Voči výroku č. IV., ktorým bolo žalobcovi priznané právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % sa tiež odvoláva. Uvedené rozhodnutie súdu podľa jeho názoru nezohľadňuje pomer úspechu žalobcu v konaní. V konaní došlo k početným späťvzatiam (aj nezavinených žalovaných) vyplývajúcich z vykonaného dokazovania a nárok bol z časti aj zamietnutý čo do istiny a v plnom rozsahu pri úroku z omeškania.

Plnenia: Bolestné: Žalobcovi bolo už uhradené za bolestné spolu 31.356,00 €

SSU: Spolu úhrada za SSU zodpovedá sume 95.511,15 € (70.749,00 € + 24.762,15 €).

Celkovo bolo teda žalobcovi zo žalovaných nárokov už uhradených 126.867,15 € (bolestné 31.356€ + SSU 95.511,15 €) čo považuje za slušnú náhradu za vzniknutú ujmu na zdraví. Prípadné preplatky žiadame zohľadniť v konečnom rozhodnutí.

Záver: MUDr. Veselý viac-menej nahrádzal vôľu zákonodarcu a vymykal sa z medzi, ktoré mu zákon umožňuje. Bodové hodnotenie udeľoval aj v prípadoch, keď nemal dané diagnózy podložené nálezmi a spoliehal sa na vlastné odborné skúsenosti, ktoré však nie sú objektivizovateľné výsledkami vyšetrovaní, nakoľko tieto výsledky názory MUDr. Veselého negujú, na čo poukazuje MUDr. Pamula ako kontrolný znalec. Navyše MUDr. Veselý udeľoval zvýšenie bolestného o 100 % aj v prípadoch, keď zákon neumožňoval zvýšenie vôbec resp. maximálne o 50 %. MUDr. Veselý udeľoval tieto zvýšenia viac intuitívne resp. emotívne pričom dochádzalo k jednoznačnému porušovaniu vôľe zákonodarcu a nepostupoval v zmysle zákona. Na druhej strane MUDr. Pamula vec poňal profesionálne a položky ktoré nemal objektivizované lekáskymi nálezmi správne nepriznal a zvýšenie, ktoré nemalo zákonný podklad namietal a rovnako neudelil. V zmysle má odvolateľ jednoznačne za to, že názorové rozdiely MUDr. Pamula (na rozdiel od MUDr. Veselého) má podložené lekáskymi nálezmi a zákonnými podmienkami. V zmysle všetkých uvedených skutočností navrhuje odvolateľ, aby odvolací súd rozhodnutie súdu I. inštancie zmenil tak, že návrh zamietne a žalovanému prizná trovy konania (preddavky na znalcov a poplatok za odvolanie). Alternatívne, aby zrušil rozhodnutie súdu I. inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie.

9. Žalobca proti uvedenému rozsudku podáva v zmysle § 355 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „Civilný sporový poriadok“) v zákonnej 15 - dňovej lehote odvolanie a navrhuje odvolaciemu súdu, aby rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 9 % úrok z omeškania ročne z náhrady za bolesť v sume 9.855,00 Eur od 7.7.2009 do zaplattenia, 9 % úrok z omeškania ročne z náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 5.350,00 Eur od 7.7.2009 do zaplattenia, a zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia ešte v sume 3.804,35 Eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti súdneho rozhodnutia. Žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Žalobca podáva odvolanie proti časti tretieho výroku rozsudku, pokiaľ okresný súd zamietol žalobu v časti nároku žalobcu na zaplattenie 9 % úroku z omeškania ročne z náhrady za bolesť v sume 9.855,00 Eur od 7.7.2009 do zaplattenia, 9 % úroku z omeškania ročne z náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 5.350,00 Eur od 7.7.2009 do zaplattenia a zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia ešte v sume 3.804,35 Eur.

Žalobca odvolaním nenapáda prvý výrok rozsudku, v ktorom okresný súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu za bolesť v sume 9.855,00 Eur, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 5.350,00 Eur, zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 9.483,00 Eur, ako ani v druhom výroku rozsudku, v ktorom súd v časti zastavil konanie. Žalobca odvolaním nenapáda ani tretí výrok rozsudku v časti prevyšujúcej nárok žalobcu na zaplattenie na zaplattenie 9 % úroku z omeškania ročne z náhrady za bolesť v sume 9.855,00 Eur od 7.7.2009 do zaplattenia, 9 % úroku z omeškania ročne z náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 5.350,00 Eur od 7.7.2009 do zaplattenia a zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia ešte v sume 3.804,35 Eur. Žalobca odvolanie nepodáva ani proti štvrtému až ôsmemu výroku rozsudku, v ktorom mu súd voči žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a v ktorých súd vrátil žalobcovi a žalovanému preplatky na preddavkoch na znalecké dokazovanie, (rozsah odvolania):

Žalobca podané odvolanie odôvodňuje ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku tým, že rozhodnutie súdu I. inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca sa podanou žalobou v znení jej neskorších čiastočných späťvzatí domáhal náhrady za bolesť v sume 12.463,00 Eur s príslušenstvom, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 5.350,00 Eur s príslušenstvom a zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 13.287,35 Eur. Podanú žalobu skutkovo odôvodnil tým, že pri dopravnej nehode dňa 9.6.2007 ako vodič motocykla

Yamaha Bulldog, EČV: 4S 7007 utrpel ťažké ublíženie na zdraví. Dopravnú nehodu spôsobil vodič motorového vozidla Škoda 120L, EČV: GA 821BN. Pasívnu legitímáciu žalobca odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 420 a § 427 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) v spojení s § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“). Okresný súd po vykonanom dokazovaní žalobe čiastočne vyhovel a priznal žalobcovi náhradu za bolesť v sume 9.855,00 Eur bez úroku z omeškania, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 5.350,00 Eur bez úroku z omeškania a zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 9.483,00 Eur. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V časti, v ktorej žalobca odvolaním napáda rozsudok, okresný súd odôvodnil rozhodnutie tak, že žalovaný si splnil povinnosť v súlade s § 11 ods. 5 zákona č. 381/2001 Z. z. a preto nie je povinný v zmysle §11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. platiť úroky z omeškania. Žalobca porušenie týchto povinností zo strany žalovaného v konaní ani nenamietal. Okresný súd poukázal tiež na zložité dokazovanie v danej veci ako aj na to, že nie je správne pripustiť takú aplikáciu zákona, ktorá by nebola spravodlivá. Preto žalobcovi nepriznal nárok na zaplatenie úrokov z omeškania. Ohľadne nároku žalobcu na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia okresný súd považoval za primerané práve zvýšenie o 45 % a nie až o 50 %, ako to požadoval žalobca. Žalobca nesúhlasí s názorom okresného súdu, ktorý nepovažoval za správne a spravodlivé priznať žalobcovi úrok z omeškania z prisúdenej náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Okresný súd nesprávne interpretoval ustanovenia § 11 ods. 5, 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. Nárok na úrok z omeškania poškodeného z náhrady škody, ktorá mu bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, voči poisťovateľovi zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, je potrebné posudzovať komplexne s prihliadnutím na to, aké právne povinnosti má poisťovateľ voči poškodenému a kedy sa s plnením uvedených povinností dostane do omeškania. Pritom je potrebné mať na zreteli, že každému právu jedného subjektu zväčša zodpovedá právna povinnosť iného subjektu. V zmysle § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. má poistený právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody. Z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že nároky na náhradu škody poškodeného platí poisťovateľ priamo poškodenému. Uvedenému právu poisteného zodpovedá právna povinnosť poisťovateľa plniť preukázané nároky na náhradu škody poškodenému. Taktiež v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. má poškodený právo uplatniť nárok na náhradu za škodu priamo voči poisťovateľovi. Aj tomuto právu zodpovedá právna povinnosť poisťovateľa plniť preukázané nároky na náhradu škody poškodenému. Vyššie uvedená právna povinnosť poisťovateľa plniť preukázané nároky na náhradu škody poškodenému, ktorá vyplýva najmä z ustanovení § 4 ods. 2 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. je základnou a najpodstatnejšou právnou povinnosťou poisťovateľa, ktorá mu z uvedeného právneho predpisu vyplýva. Teda poisťovateľ nie je povinný len začať prešetrovanie poistnej udalosti, skončiť ho v lehote 3 mesiacov a oznámiť výsledky prešetrenia poškodenému v zmysle § 11 ods. 6 písm. a) a b) zákona č. 381/2001 Z. z., ale poisťovateľ je predovšetkým povinný poškodenému jeho oprávnené a preukázané nároky reálne plniť. Keďže v zmysle § 442 ods. 3 sa škoda uhrádza v peniazoch, ide o peňažnú povinnosť poisťovateľa. Vyššie uvedená peňažná povinnosť poisťovateľa plniť peňažné plnenie zodpovedajúce náhrade škody poškodenému je právnou povinnosťou, pri ktorej má poisťovateľ postavenie dlžníka a poškodený postavenie veriteľa. Uvedené plnenie náhrady škody musí byť zaplatené riadne a včas, ako to ukladá ustanovenie § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ poisťovateľ nesplní svoju peňažnú povinnosť voči poškodenému a neposkytne mu plnenie náhrady škody riadne a včas, dostáva sa v zmysle § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka do omeškania. Je v tejto súvislosti potrebné zdôrazniť, že poisťovateľ sa s plnením tejto konkrétnej peňažnej povinnosti v prípade jej neplnenia riadne a včas dostane do omeškania bez ohľadu na to, či zašle alebo nezašle oznámenie v zmysle § 11 ods. 6 písm. a) a b) zákona č. 381/2001 Z. z. Právna povinnosť poskytnúť peňažné plnenie poškodenému zodpovedajúce náhrade škody nie je totožná z právnou povinnosťou poisťovateľa skončiť prešetrovanie poistnej udalosti a zaslať poškodenému oznámenie o plnení resp. o dôvodoch neplnenia. Ide o dve odlišné právne povinnosti poisťovateľa, ktoré síce spolu súvisia, ale sú to relatívne dve samostatné právne povinnosti. Splnením povinnosti poisťovateľa skončiť prešetrovanie poistnej udalosti a zaslať poškodenému oznámenie o plnení resp. o dôvodoch neplnenia nezaniká povinnosť poisťovateľa poškodenému plniť náhradu škody, ktorá mu oprávnene patrí, a túto náhradu plniť riadne a včas. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. upravuje nárok poškodeného na úrok z omeškania len v súvislosti s porušením povinností poisťovateľa v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., teda porušením povinností poisťovateľa súvisiacich so včasným a riadnym prešetrovaním poistnej udalosti. Uvedené ustanovenie sa však nijakým spôsobom nezaobera dôsledkami omeškania poisťovateľa v súvislosti s omeškaním pri jeho samotnej povinnosti

plniť samotnú náhradu. Dôsledky omeškania v súvislosti so samotnou povinnosťou poisťovateľa plniť nie sú riešené ustanovením § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. (to rieši len dôsledky omeškania poisťovateľa v súvislosti s jeho povinnosťou začať a včas ukončiť šetrenie poistnej udalosti), ani iným ustanovením tohto zákona. Preto je nevyhnutné na dôsledky omeškania poisťovateľa s plnením jeho hlavnej právnej povinnosti plniť samotnú náhradu škody aplikovať všeobecný predpis, ktorým je ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ od dlžníka právo popri plnení požadovať aj úroky z omeškania. Ak teda poisťovateľ nesplní právnu povinnosť plniť oprávnenú náhradu škody poškodenému včas a riadne, dostáva sa s plnením tejto povinnosti do omeškania a poškodenému vzniká nárok uplatňovať si voči poisťovateľovi aj nárok na úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bez ohľadu na to, či poisťovateľ riadne a včas splnil aj inú svoju právnu povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. začať včas prešetrovanie poistnej udalosti a toto prešetrovanie aj včas ukončiť. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. nevylučuje vznik nároku poškodeného na úrok z omeškania pri samotnom omeškaní s poskytnutím peňažného plnenia náhrady škody zo strany poisťovateľa a preto nie je možné na základe tohto ustanovenia v takomto prípade nárok na úrok z omeškania u poškodeného vylúčiť. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. nestanovuje, že poškodený má nárok na úrok z omeškania len v prípade v ňom uvedenom. Nesprávnosť výkladu dotknutých ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z. zo strany okresného súdu vyplýva aj z toho, že takýmto výkladom predmetného ustanovenia možno dospieť k absurdným dôsledkom. Ak by sme vychádzali z právneho názoru okresného súdu, potom by poisťovateľ uvedením akéhokoľvek dôvodu (aj absurdného či protiprávneho) a jeho oznámením poškodenému podľa mohol odmietiť a zdržiavať plnenie, ktoré poškodenému riadne a právom patrí a vyhýbať sa tak plneniu svojej základnej povinnosti poskytnúť poškodenému plnenie náhrady škody, a to bez akýchkoľvek právnych následkov. Ďalším absurdným dôsledkom výkladu predmetného ustanovenia zo strany žalovanej by bol prípad, keď by si síce poisťovateľ riadne splnil povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. a poškodenému by oznámil výšku plnenia, ktoré by mu mal na základe vlastného prešetrovania poskytnúť, ale po tomto oznámení výšky plnenia by mu uvedené plnenie neposkytol. Aj v tomto prípade by si poisťovateľ splnil povinnosti stanovené v ustanovení § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., ale plnenie vo výške, ktorú sám poisťovateľ stanovil, by už neposkytol. Ide skutočne o výklad, ktorý je v zrejmom rozpore so základným účelom a zmyslom zákona č. 381/2001 Z. z., ktorým je okrem iného včasné poskytnutie spravodlivej náhrady škody osobám poškodeným prevádzkou motorových vozidiel. Pri poskytnutí primeranej náhrady škody poškodenej osobe totiž nezohráva významnú úlohu len poskytnutie samotnej náhrady škody, ale taktiež včasnosť tohto poskytnutia náhrady škody. Žalovaná síce predložila na podporu svojho stanoviska rozhodnutia krajských súdov, avšak v týchto rozsudkoch nie je prezentovaný jednotný právny názor súdnej praxe, ktorý by bol všeobecne rešpektovaný a aplikovaný. Poukazujeme napr. na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/504/2013 zo dňa 4.11.2013, ktorý danú otázku posúdil odlišne. V odôvodnení rozsudku uviedol, že úroky z omeškania podľa ustanovenia § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z., v spojení s ustanovením § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. sankcionujú len neskoré prešetrovanie a vybavenie poistnej udalosti. Nezobia však poisťovateľa povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie a to i v prípade, ak poisťovateľ povinnosti uvedené v ustanovení § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. splnil včas (t.j. skončil prešetrovanie poistnej udalosti, alebo poskytol vysvetlenie o odmietnutí poistného plnenia). Pokiaľ ide o poukaz okresného súdu na spravodlivú aplikáciu zákonných ustanovení, žalobca poukazuje na skutočnosť, že súdne konanie sa viedlo už od roku 2009, teda takmer 10 rokov, počas ktorých žalobca čakal na plné a spravodlivé odškodnenie spôsobenej škody na zdraví, ktorá mu zničila život po všetkých jeho stránkach. Na jednej strane je pravdou, že v konaní bolo nutné vykonať rozsiahlejšie dokazovanie, na druhej strane žalobca túto situáciu svojím konaním nevyvolal. Tým, že mu bola spôsobená závažná škoda na zdraví, musel absolvovať zdĺhavé súdne konanie s rozsiahlym dokazovaním len preto, aby sa mohol domôcť spravodlivého a plného odškodnenia. Za tejto situácie nie je možné zdĺhavé plynutie času počas prebiehajúceho súdneho konania hodnotiť vo vzťahu k možnému priznaniu úroku z omeškania na ťarchu žalobcu. Túto skutočnosť je práve naopak potrebné hodnotiť na ťarchu škodcu, ktorý toto postavenie žalobcovi v istom zmysle vnútil svojím konaním a spôsobením škody, resp. na ťarchu poisťovateľa zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Vo svetle vyššie uvedených argumentov nemožno v žiadnom prípade považovať priznanie úroku z omeškania z priznaných náhrad žalobcovi za nespravodlivé, práve naopak..

Zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia

Okresný súd veľmi podrobne rozviedol dôvody pre priznanie nároku na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcovi. Napriek tomu nepriznal žalobcovi maximálne možné zvýšenie náhrady o 50 %, ale len o 45 %. Žalobca má však za to, že podrobne rozvedené dôvody

ako aj okolnosti jeho prípadu bez akýchkoľvek pochybností odôvodňujú priznanie maximálneho percentuálneho zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, teda zvýšenia o 50 %. Žalobca v tomto smere zdôrazňuje najmä fakt, že od úrazu pri dopravnej nehode zo dňa 9.6.2007 viac ako 10 rokov trpel diagnózou osteomyelitída pravej nohy a predkolenia po pourazovej nekrektómii pravého lýtka, čo je zápal kosti. Uvedený zápal sa u žalobcu nepodarilo vyliečiť a viedol i následne až k amputácii pravého predkolenia žalobcu v novembri 2017. Počas vyše desiatich rokov si žalobca pre chronické trvanie zápalu kosti prešiel skutočne veľkým utrpením spojeným jednak s neustálou bolestivosťou nehojaceho sa a neustále hnisajúceho zápalu, ale taktiež spojeným so ďalších obmedzeniach, ktorými žalobca trpel či trpí v dôsledku trvalých následkov úrazu, ide o tak mimoriadnu okolnosť že u žalobcu je nutné uvažovať o maximálne prípustnom zvýšení náhrady. Žalobca sa počas viac ako desaťročného utrpenia nemohol realizovať v predtým fungujúcom partnerskom stave dá sa povedať, že za toto obdobie premeškal detstvo svojich detí. Uvedenú skutočnosť považuje žalobca za jednu za najväčších strát, ktoré v dôsledku dopravnej nehody utrpel. Uvedenú skutočnosť naznačil žalobca pri svojom výsluchu na pojednávaní dňa 26.3.2018, keď opísal, že s rodinou ani s deťmi nikde nechodil ani nechodí, čo jeho deti trvalo poznačilo. Hnisajúca noha mala samozrejme vplyv aj na to, že žalobca nemohol ísť nikde do spoločnosti, pretože noha mu zapáchala. Samozrejme rozsiahle obmedzenia žalobcu budú pokračovať aj do budúcnosti po amputácii jeho dolnej končatiny. Vzhľadom k vyššie uvedeným dôvodom s prihliadnutím na mimoriadne okolnosti počas dlhotrvajúceho zápalu kosti u žalobcu, ktoré vyústili až do amputácie končatiny, ako aj s prihliadnutím k rozsahu strát možnosti žalobcu uplatniť sa v živote a v rôznych oblastiach spoločnosti, je dôvodné uplatnenia o 50 %, ako to žalobca v podanom žalobnom návrhu žiadal.

10. Advokátska kancelária JUDr. Peter HARAKÁLY, Mlynská 28, 04001 Košice, právny zástupca žalobcu k doručenému odvolaniu žalovaného podáva vyjadrenie: Žalobca v prvom rade uvádza, že ustálenie bodového hodnotenia bolesti zo strany okresného súdu považuje za vecne správne, a to tak v časti položiek, kde súd uznal za správne hodnotenie priaznivejšie pre žalobcu ako aj v časti položiek, kde súd uznal za správne hodnotenie nepriaznivejšie pre žalobcu. Žalobca nesúhlasí s tým, že argumenty znalca MUDr. Pamulu boli presvedčivejšie, presnejšie, či v súlade so zákonom na rozdiel od argumentov MUDr. Veselého. Pokiaľ znalec MUDr. Veselý uznal za dôvodné hodnotiť aj niektoré skutočnosti, ktoré neboli výslovne zachytené v zdravotnej dokumentácii, urobil tak na základe svojich odborných znalostí a dlhoročných skúseností v oblasti traumatológie. Takýto postup považuje za riadny a zákonný postup znalca. Práve preto je v konaní ustanovený znalec z daného odboru, aby vedel nielen mechanicky prečítať zdravotnú dokumentáciu, ale aby jednotlivé hodnotené otázky odborne posúdil aj na základe vlastných odborných vedomostí a skúseností v danom odbore. Presne to je úlohou znalca v konaní pred súdom. Pri tak rozsiahlych zraneniach a komplikovanej liečbe ako bola u žalobcu, a z toho plynúceho obsiahleho opisu zdravotného stavu žalobcu, nemusí byť každý detail týkajúci sa niektorých zranení písomne zachytený aj v obsahu zdravotnej dokumentácie a veľmi ľahko mohlo dôjsť k opomenutiu uvedenia niektorých skutočností. Pokiaľ došlo napr. aj výskytu iných v zdravotnej dokumentácii nezachytených javov, nevidí dôvod, aby na nich nemohol prihliadať pri stanovení bodového hodnotenia za bolesť. Niektoré zranenia či ich povaha môže byť preukázaná aj nepriamo, na základe iných skutočností a nielen tým, že sú presne zaznamenané aj v zdravotnej dokumentácii. Zákon č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z. z.“) nikde pri zásadách hodnotenia bolesti neuvádza, že sa môžu hodnotiť len zranenia výslovne a presne zachytené v zdravotnej dokumentácii. Pokiaľ žalovaný namieta, že niektoré položky znalec MUDr. Veselý hodnotiť v rozpore so zákonom č. 437/2004 Z. z., pretože ich nehodnotil v súlade s ustanovením § 9 ods. 7 zákona č. 437/2004 Z. z. v rámci anatomickej straty končatiny, poukazujeme najmä na ustanovenie § 3 ods. 1. Podľa tohto ustanovenia náhrada za bolesť musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Aby bola náhrada za bolesť primeraná zisteným poškodeniam zdravia, priebehu liečenia a odstraňovaniu jeho následkov, potom nevyhnutným predpokladom je, aby bodové hodnotenie bolesti čo najpresnejšie vystihovalo zistené poškodenia na zdraví a priebeh ich liečenia. V kontexte tohto základného ustanovenia je potom potrebné pristupovať aj k interpretácii ustanovenia § 3 ods. 4 a § 9 ods. 7 zákona č. 437/2004 Z. z. Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. ak sa po skončení liečenia vykoná v súvislosti s poškodením na zdraví operačný výkon, ktorý sa pôvodne nepredpokladal, poškodený má nárok na ďalšiu náhradu za bolesť ako za poškodenie na zdraví, s ktorým

možno tento operačný výkon z hľadiska bolesti najlepšie porovnať. Uvedené ustanovenie nemá na mysli absolútne skončenie liečenia, ale relatívne ukončenie akútnej fázy liečby daného poškodenia zdravia. Pokiaľ dôjde po akútnej fáze liečby konkrétneho poškodenia zdravia k ďalšej operácii, ktorá pôvodne nebola predpokladaná, resp. nie je nevyhnutne súčasťou akútnej fázy liečby daného poškodenia zdravia, a nie je zohľadnená už v samotnej hodnotenej položke či v jej zvýšení, potom je plne dôvodné, aby bol tento operačný zákrok hodnotený osobitnou položkou. Uvedené je v súlade s požiadavkou, aby bodové hodnotenie čo najlepšie vystihovalo utrpené poškodenia zdravia a jeho liečbu a následne, aby náhrada za bolesť bola primeraná utrpeným poškodeniam zdravia a ich liečbe. Podľa § 9 ods. 7 zákona č. 437/2004 Z. z. ak poškodený utrpel súčasne viac poškodení na zdraví, hodnotí sa bolesť za každé poškodenie na zdraví osobitne a bodové hodnotenia sa sčítavajú. Ak sa však viac poškodení na zdraví vzťahuje na ten istý orgán alebo končatinu, nesmie súčet bodového hodnotenia prekročiť bodové hodnotenie za anatomickú alebo funkčnú stratu orgánu alebo končatiny. Uvedené ustanovenie zakotvuje princíp, podľa ktorého je možné za rôzne poškodenia zdravia týkajúce sa jednej končatiny stanoviť maximálne bodové hodnotenie ako pri jej funkčnej strate. Podľa tohto ustanovenia je možné postupovať len v prípade tých poškodení zdravia, ktoré žalobca utrpel súčasne. Výslovne to uvádza predmetné ustanovenie. Pokiaľ došlo následne k ďalšiemu poškodeniu zdravia na danej končatine, resp. k inej skutočnosti, ktorú je potrebné bodovo hodnotiť (následná operácia, následná preležanina), nejde o poškodenie zdravia utrpené súčasne so samotným pôvodným poškodením zdravia končatiny a nie je možné podľa tohto ustanovenia postupovať. Odporovalo by to totiž jeho zneniu a bolo by to v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. Znalec MUDr. Veselý veľmi správne a v súlade so zákonom hodnotil niektoré operácie končatín osobitne a nezahrnul ich do funkčnej straty končatiny práve preto, že tieto nenastali súčasne s pôvodným poškodením danej končatiny, ale až následne. Keďže tieto poškodenia zdravia nenastali súčasne ako uvádza ustanovenie § 9 ods. 7 zákona č. 437/2004 Z. z. nebolo ich možné hodnotiť spolu. MUDr. Veselý túto spornú otázku aj logicky zdôvodnil tým, že pokiaľ žalobca po utrpení zranenia podstúpil ďalšiu operáciu alebo preležaninu, išlo o znova sa opakujúcu akútnu bolesť, ktorú bolo potrebné v bodovom hodnotení opätovne zohľadniť. Takáto interpretácia nie je v rozpore so zákonom. Naopak, je s ním nepochybné v súlade.

K jednotlivým sporným položkám uvádza:

243c3 Hlboká preležanina v záhlavovej časti hlavy veľkosti 10 x 2 cm

243c4 Hlboká preležanina v krížovej oblasti veľkosti 10 x 10 cm

243c2 Hlboká preležanina v oblasti pravého lakťového kĺbu 3 x 3 cm

Pri uvedených položkách sa znalci zhodli na ich hodnotení s tým rozdielom, že MUDr. Pamula nepovažoval za dôvodné jej zvýšenie, kým MUDr. Veselý považoval za dôvodné zvýšenie na dvojnásobok v zmysle § 9 ods. 5 a 6 zákona č. 437/2004 Z. z. V danom prípade je hodnotenie znalca MUDr. Veselého zjavne správne. U žalobcu došlo pri liečbe týchto poškodení zdravia k hnisaniu rán, opakovaným bolestivým previazom a plastickým náhradám kože, čo jednoznačne napĺňa viacnásobne dôvody uvedené v § 9 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z., nakoľko došlo k naplneniu skutočností, ktoré znamenali komplikácie liečby tejto rany, bolestivejší spôsob liečby (bolestivé preväzy), ako aj plastické náhrady kože, ktoré majú povahu malých operačných zákrokov. Podľa MUDr. Pamulu už samotná položka popáleniny resp. preležaniny v sebe zahŕňa tieto útrapy. Nie každé poškodenie zdravia hodnotené alebo prirovnané k popálenine 3. stupňa musí viesť k infekcii či opakovaným operačným zákrokom. S poukazom na tieto skutočnosti je správne zvýšenie bodového hodnotenia za uvedené položky na dvojnásobok. Aj liečba poškodenia zdravia zodpovedajúceho popálenine 3. stupňa môže mať viac či menej komplikovaný priebeh, potrebné je zohľadniť v bodovom hodnotení, nastali skutočnosti, ktoré predpokladá samotné ustanovenie § 9 ods. 5 a 6 zákona č. 437/2004 Z. z. a zvýšenie bodového hodnotenia na dvojnásobok je na mieste.

82b Zlomenina rebier 5-7 a 9-11 vľavo a 9 vpravo

MUDr. Veselý ako znalec vychádzal pri hodnotení uvedenej položky z odborných skúsenosti a zo skutočnosti, že žalobca mal sériovú zlomeninu rebier, ktorá bola spôsobená veľkým násilím a ktorá viedla až k pomliaždeniu pľúc a hrudníka. Pri takomto poranení muselo dôjsť aj k posunu rebier. Znalec MUDr. Pamula pri vzájomnej konfrontácii znalcov tento argument MUDr. Veselého nespochybnil. Akurát uviedol, že on vychádzal prísne z obsahu zdravotnej dokumentácie. Zdravotná dokumentácia najmä pri početných a komplikovaných zraneniach, kedy je uvedenie záznamu zranení a ich liečby komplikované a obsiahle, nemôže byť považovaná za záruku kompletného uvedenia každého detailu týkajúceho sa jednotlivých zranení a ich liečby. Pokiaľ ide o zvýšenie uvedenej položky o polovicu, poukazuje na stranu 17 znaleckého posudku MUDr. Veselého, kde sa uvádzajú jasné dôvody odôvodňujúce takéto zvýšenie. Ako je tam uvedené, pri charaktere úrazu, aký utrpel žalobca, dochádza k praskaniu rebier, ktoré sú zásobované cievami. Tieto sa pri zlomenine trhajú a následkom toho dochádza ku krvnému výronu

do pohrudničnej dutiny, ktorý sa musí chirurgickým zásahom odstrániť. Ide o nebezpečné poranenie hrudníka. Okrem iných dôvodov aj z tohto dôvodu musel byť žalobca dlhodobo pripojený na umelú pľúcnu ventiláciu a táto mu spôsobila rôzne komplikácie (zápal pohrudnice, priedušiek a pľúc). Žalobca mal v dôsledku závažných komplikácií poranenia hrudníka vykonané opakované bolestivé invazívne zásahy, opakované drénovanie hrudníka, bolestivé preväzy a pod. U žalobcu došlo k naplneniu dôvodu pre zvýšenie bodového hodnotenia za túto položku podľa § 9 ods. 5 písm. b) zákona č. 437/2004 Z. z. Preto bolo dôvodné zvýšenie uvedenej položky v zmysle § 9 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. o polovicu.

243c3 Hlboká preležanina v oblasti pravej päty veľkosti 5 x 8 cm

243c6 Hlboká preležanina pravého lýtko so stratou kože, svalstva veľkosti 14 x 30 cm

221 Traumatická amputácia palca pravej nohy

222 Traumatická amputácia 4 prsta pravej nohy

222 Traumatická amputácia 5 prsta pravej nohy

249 Hlboká akútna trombóza celej pravej dolnej končatiny

205 Operačné znehybnenie pravého členkového kĺbu

V prípade uvedených zranení nebolo možné uplatniť ustanovenie § 9 ods. 7 zákona č. 437/2004 Z. z., pretože uvedené poškodenia zdravia žalobca utrpel súčasne, ako to nevyhnutne predpokladá predmetné ustanovenie. Žalobca pôvodne utrpel len traumatickú amputáciu palca, 4. a 5. prsta pravej nohy. Hlboké preležaniny vznikli u neho až následne, hlboká akútna trombóza až 8 mesiacov po úraze a operačné znehybnenie pravého členka až v roku 2011. Nakoľko nešlo o súčasne utrené poškodenia zdravia, nemohli sa tieto spolu hodnotiť ako funkčná strata pravej končatiny. Pri hlbokéj akútnej trombóze pravej nohy je nesporné, že toto poškodenie u žalobcu vzniklo. Medzi znalcami bola sporná príčinná súvislosť tohto poškodenia zdravia s úrazom žalobcu. Znalec MUDr. Veselý existenciu príčinnej súvislosti založil na existencii jasných rizikových faktorov u žalobcu v dôsledku úrazu. U žalobcu skutočne došlo k poškodeniu pravej dolnej končatiny a jej operáciám, čoho možným dôsledkom je aj vznik žilovej trombózy. MUDr. Pamula síce uviedol, že zo svojho pohľadu nepovažoval za preukázanú príčinnú súvislosť vzniku trombózy s úrazom, neuviedol však prečo a z akej inej príčiny táto trombóza vznikla. MUDr. Pamula ani inak nevyvrátil záver MUDr. Veselého, že vznik trombózy je práve následkom poškodenia a operácii pravej dolnej končatiny žalobcu. Žalovaný pri položke operačné znehybnenie pravého členka poukazuje na argument MUDr. Pamulu, podľa ktorého uvedená operácia nebola výrazne bolestivá a bola relatívne jednoduchá. To však odporuje popisu tejto operácie zo strany znalca MUDr. Veselého, ktorý MUDr. Pamula nevyvrátil. Pri tejto operácii bol u poškodeného otvorený členkový kĺb, bola odstránená kompletne celá chrupavka tohto kĺbu a bol zavedený vnútrodreňový klincec do pravého predkolenia cez päť. Teda išlo naozaj o výrazný a radikálny zásah do pravej končatiny žalobcu a ťažkú operáciu, ktorá jednoznačne nezodpovedá charakteru, ako ho opísal MUDr. Pamula.

243c2 Hlboká preležanina v oblasti ľavého lakťového kĺbu 3 x 3 cm

138c Operačné uvoľnenie ľavého lakťa s odstránením výrastkov

243c3 Hlboká preležanina v oblasti ľavej päty veľkosti 5 x 7 cm

189d Reosteosyntéza ľavej stehnovej kosti klincom so zaistením

238 Odstránenie zaisťovacích skrutiek z ľavého stehna

249 Hlboká akútna trombóza celej pravej dolnej končatiny

Pri uvedených položkách žalovaný namietá, že ich bolo možné hodnotiť v zmysle § 9 ods. 7 zákona č. 437/2004 Z. z. len spolu s inými položkami v maximálnej hornej hranici funkčnej straty tej ktorej končatiny. Znova však poukazujeme na to, že v zmysle § 9 ods. 7 zákona č. 437/2004 Z. z. možno postupovať len v prípade tých poškodení končatín, ktoré vznikli súčasne, v jednom okamihu, čo je výslovne uvedený zákonný predpoklad aplikácie tohto ustanovenia zakotvený priamo v tomto ustanovení. Takto súčasne utrená bolesť predstavuje vzhľadom na časový charakter jednu bolesť, ktorú je potom možné hodnotiť maximálne v hodnote funkčnej straty tej ktorej končatiny. Pokiaľ však ide o poškodenia zdravia, resp. skutočnosti, ktoré je taktiež potrebné hodnotiť pri hodnotení bolesti (napr. ďalšie operácie, preležaniny, ku ktorým došlo až následne počas liečby) a ktoré nevznikli súčasne, nemožno ich hodnotiť podľa § 9 ods. 7 zákona č. 437/2004 Z. z., nakoľko by to odporovalo zneniu tohto ustanovenia. Nevznikli totiž súčasne s pôvodným poškodením zdravia žalobcu, ale až následne a z hľadiska časového predstavujú inú bolesť, ku ktorej došlo v inom časovom okamihu. Práve preto ustanovenie § 9 ods. 7 zákona č. 437/2004 Z. z. obsahuje výraz „súčasne“, pretože ak by sa podľa tohto ustanovenia hodnotili všetky bolesti utrené v rôznych časových okamihoch, hoci aj na tej istej končatine, odporovalo by to základnému ustanoveniu § 3 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z., podľa ktorého náhrada za bolesť musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

224 Pomliaždenie mozgu

Znalec MUDr. Pamula na pojednávaní uviedol, že z CT vyšetrenia zo dňa 23.6.2007 nevyplývalo žiadne pomliaždenie mozgu, pri vyšetrení zo dňa 2.7.2007 bolo popisované hypodenzné ložisko v čelovom laloku vpravo v priemere do 8 mm a pri vyšetrení 12.8.2007 bolo prítomné cystické ložisko vo veľkosti 1 mm. Podľa MUDr. Pamulu práve prítomný kalcifikát dokazuje, že k týmto nálezom malo dôjsť pred úrazom. Znalec MUDr. Veselý práve priebeh vyšetrení uvedených zo strany MUDr. Pamulu považoval za dôkaz toho, že na mozgu dochádzalo k postupným zmenám, čo podľa neho preukazuje pomliaždenie mozgu u žalobcu. Znalec MUDr. Veselý tento odborný postoj zaujal na základe svojich dlhoročných skúseností a dennej praxe, nakoľko na pracovisku, kde profesijne pôsobí, prichádza s obdobnými prípadmi denne do kontaktu. Podľa znalca MUDr. Veselého je pri zranení mozgu typické takéto oneskorené prejavovanie príznakov. MUDr. Pamula v tomto názore s MUDr. Veselým dokonca súhlasil, avšak vytvorenie kalcifikátu po mesiaci považoval za veľmi skoré. Vzhľadom na odborné vyjadrenie znalca MUDr. Veselého, okresný súd postupoval správne, keď zohľadnil hodnotenie uvedenej položky, nakoľko MUDr. Veselý sa pri svojom odbornom názore opieral o svoju odbornú prax primára úrazovej chirurgie UNB v Bratislave, kde má s poškodeniami mozgu každodenné skúsenosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považujeme bodové hodnotenie bolesti žalobcu tak ako ho ustálil okresný súd za plne dôvodné a v súlade s jednotlivými ustanoveniami zákona č. 437/2004 Z. z.

Žalovaný v podanom odvolaní namieta aj zvýšenie bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z., pričom za správnejšie považuje zvýšenie podľa znalca MUDr. Pamulu. Zdôrazňuje pritom hľadisko veku žalobcu, ktorý mal v čase úrazu 36 rokov. Žalobca trvá na názore, že pokiaľ ide o možné zvýšenie bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia v zmysle § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z., toto zákon zveruje posúdeniu hodnotiaceho lekára. Každý lekár či znalec hodnotiaci daný prípad počtom bodov sťaženia spoločenského uplatnenia zohľadňuje pri aplikácii ustanovenia § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. určité individuálne preferencie, ktoré nie je možné presne striktné a exaktné odôvodniť len čisto medicínskymi dôvodmi, ale záleží do istej miery od uhla posudzovania daného prípadu. Stále je však potrebné akceptovať fakt, že možnosť zvýšenia bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia zákon zveruje hodnotiacemu lekárovi. Ak je však ten istý prípad pri aplikácii ustanovenia § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. rôznymi lekármi či znalcami hodnotený rozdielne, potom je vo vzťahu k poškodenému vzhľadom na istý subjektívny prvok tohto hodnotenia spravodlivé, aby sa bralo do úvahy hodnotenie zvýšenia bodového hodnotenia podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z., ktoré vyznieva pre poškodeného najpriaznivejšie. Vekové hľadisko posudzovania, ktoré však nie je jediným kritériom, na ktoré sa má prihliadať pri posudzovaní zvýšenia. Je potrebné vychádzať zo samotného znenia ustanovenia § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. podľa ktorého bodové hodnotenie za sťaženie spoločenského uplatnenia môže posudzujúci lekár primerane zvýšiť až na dvojnásobok vzhľadom na obmedzenie alebo stratu možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktorú mal vo veku, v ktorom utrpel poškodenie na zdraví. Žalobca utrpel úraz v období vrcholného produktívneho veku, pričom ide o fázu života, kedy je človek v maximálnom možnom rozsahu zapojený do jednotlivých sfér života (pracovného, rodinného, partnerského a pod.), potom zvýšenie bodového hodnotenia na dvojnásobok nemožno hodnotiť ako nedôvodné a v rozpore so zákonom.

Žalovaný taktiež namieta posúdenie zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia ako ho ustálil okresný súd z dôvodu, že tento nehodnotil stav žalobcu ako existoval v čase rozhodnutia, ale prihliadal aj na približne 10-ročné obdobie stavu žalobcu pred amputáciou dolnej končatiny. Uvedené námietky žalovaného sú nedôvodné a sú v rozpore s pojmom sťaženia spoločenského uplatnenia, ako ho upravuje zákon č. 437/2004 Z. z. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh. V prípade žalobcu po skončení primárnej liečby po úraze a po relatívnom ustálení jeho zdravotného stavu dochádzalo v dôsledku zápalu kosti ku komplikovaným a zvlášť bolestivým prejavom, ktoré nepochybne mali závažné následky pre život žalobcu, pre uspokojovanie jeho prirodzených potrieb spojenými s jeho jednotlivými spoločenskými rolami, kedy prakticky žalobca nemal zo svojho života nič a venoval sa len bolestivým problémom s dolnou končatinou. Keďže uvedené výrazné zdravotné ťažkosti mali dlhodobý nepriaznivý vplyv (ide o obdobie cca 10 rokov) na uplatnenie žalobcu v živote a v spoločnosti, jednoznačne išlo o stav sťaženia spoločenského uplatnenia, ako ho definuje ustanovenie § 2 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. a žalobcovi aj za toto obdobie patrí náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia. Okresný súd preto postupoval nepochybne správne, keď pri stanovení výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia prihliadol aj na tieto okolnosti. V zákone definovaný je definovaný ako stav, kedy má poškodený v dôsledku poškodenia zdravia preukázateľne sťažené vykonávanie jednotlivých životných úkonov, uspokojovanie životných a spoločenských potrieb

a plnenie spoločenských úloh. Zákon tento pojem nedefinuje ako absolútne trvalý a nemenný stav a v priebehu rokov vývoja tohto stavu môže dôjsť aj k jeho zmenám, čo predpokladá aj ustanovenie §4 ods. 4 či § 10 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z., ktoré predpokladajú aj možnosť zmeny tohto stavu. Neznamená to však, že stav pred zmenou nie je stavom sťaženia spoločenského uplatnenia. V prípade žalobcu išlo o 10 - ročné obdobie, ktoré vyústilo až do amputácie končatiny žalobcu. Počas tohto dlhého a relatívne nemenného obdobia sa u žalobcu vyskytovali mimoriadne okolnosti. Žalobca viac ako 10 rokov, trpel diagnózou osteomyelitída pravej nohy a predkolenia po pourazovej nekrektómii pravého lýtka, čo je zápal kosti. Uvedený zápal sa u žalobcu nepodarilo vyliečiť a viedol následne až k amputácii pravého predkolenia žalobcu v novembri 2017. Počas vyše desiatich rokov si žalobca pre chronické trvanie zápalu kosti prešiel veľkým utrpením spojeným jednak s neustálou bolestivosťou nehojaceho sa a neustále hnisajúceho zápalu, ale taktiež spojeným so závažnými a rozsiahlymi obmedzeniami v rôznych oblastiach osobného a spoločenského života. Žalobca mal v čase dopravnej nehody fungujúci partnerský vzťah so svojou manželkou a fungujúcu rodinu. Bol v tom čase otcom 6 mesačného syna a 7 ročnej dcéry. Za čas, ktorý už uplynul od dopravnej nehody a ktorý sa vyznačoval najmä trápením žalobcu s chronickým zápalom, jeho deti podstatne vyrástli, pričom on sa im vo svojom ťažkom zdravotnom stave nemohol primeraným spôsobom venovať, čím prišiel o jednu z najkrajších etáp života rodiča a otca, kedy svojou starostlivosťou doprevádza svoje deti od útleho detstva počas ich rastu až do ich dospelosti. Uvedenú skutočnosť považuje žalobca za jednu za najväčších strát, ktoré v dôsledku dopravnej nehody utrpel. Uvedenú skutočnosť naznačil žalobca pri svojom výsluchu na pojednávaní dňa 26.3.2018, keď opísal, že s rodinou ani s deťmi nikde nechodil ani nechodí, čo jeho deti trvalo poznačilo. Hnisajúca noha mala samozrejme vplyv aj na to, že žalobca nemohol ísť nikde do spoločnosti, pretože noha mu zapáchala. Pokiaľ by súd na uvedené obdobie neprihliadal len preto, že súdne konanie sa vedie viac ako 10 rokov a rozhodnutie okresný súd vydal až po takom dlhom časovom úseku, potom by toto obdobie žalobcu, kedy podstupoval nesmierne trápenie, nebolo žiadnym spôsobom nahradené a odškodnené. Bolo by to zjavne v rozpore s ustanovením § 4 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z., podľa ktorého náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. V tomto smere je rozhodnutie okresného súdu nepochybne správne.

Rozhodnutie okresného súdu je správne aj pokiaľ ide o jeho výrok o náhrade trov konania a jeho právne posúdenie zodpovedá súčasne interpretácii predmetných ustanovení v súčasne praxi odvolacích súdov. Samotný úspech strany v konaní však nie je možné hodnotiť mechanicky len porovnaním toho, akú sumu si žalobca uplatnil podanou žalobou a aká suma mu bola v konečnom rozhodnutí priznaná. Je potrebné prihliadať aj na ďalšie skutočnosti a to na priebeh konania, na predmet konania, druh uplatneného nároku a okolnosti prípadu, či rozhodnutie nezáviselo od úvahy súdu, prípadne či nezávisela výška plnenia od odborných znalostí a bola určená na základe znaleckého posudku. Hodnotenie úspechu v konaní musí byť prísne individuálne s prihliadnutím na konkrétnu právnu úpravu vzťahujúcu sa k samotnému uplatnenému nároku ako aj na všetky relevantné okolnosti prípadu. Pri mechanickom prístupe k hodnoteniu úspechu v konaní totiž veľmi jednoducho môže dôjsť k porušeniu základného princípu, na ktorom stojí civilné sporové konanie a ktorý je vyjadrený v článku 2 Civilného sporového poriadku. Ak teda výška žalobcom uplatneného nároku nie je presne právnym predpisom definovaná ani z právneho predpisu nevyplýva a závisí výlučne od úvahy súdu, nemôže byť za procesný neúspech považovaná skutočnosť ak súd stanoví nižšiu výšku mimoriadneho zvýšenia náhrady, ako si žalobca uplatnil. Žalobca totiž pred podaním žaloby pri stanovení výšky tohto nároku, ktorý si bude uplatňovať, nemôže vzhľadom na neurčitú právnu úpravu presne predvídať ako výšku nároku posúdi svojou úvahou súd. Za týchto okolností by bolo zjavne nespravodlivé, ak by na ťarchu žalobcu bola hodnotená skutočnosť že si právne neurčitý nárok uplatnil vo väčšom rozsahu, ako mu v konečnom dôsledku priznal súd. V súčasnej právnej úprave civilného procesného práva nie je výslovne zakotvený princíp, podľa ktorého sa môže plná náhrada trov konania priznať v prípadoch, ak síce nebol žalobcovi priznaný nárok v celej uplatnenej výške, avšak určenie výšky tohto nároku bolo závislé od znaleckého dokazovania alebo od samotnej úvahy súdu. Uvedený princíp však má byť aj po rekonštrukcii civilného procesného práva naďalej uplatňovaný na základe interpretácie všeobecného ustanovenia § 255 Civilného sporového poriadku v súlade s článkom 2 ods. 1, článkom 3 ods. 1 a článkom 4 Civilného sporového poriadku. Vzhľadom na uvedené je rozhodnutie okresného súdu o náhrade trov konania vecne správne.

11. Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. reagoval na vyjadrenie žalobcu:

Žalobca v podanom vyjadrení vyslovil výklad hodnotenia bolestného v tom smere, že maximálnu možnú výplatu v zmysle § 9 ods. 7 zákona č. 437/2004 Z. z. možno aplikovať iba pri tých poškodeniach končatín, ktoré vznikli súčasne s jedným okamihu... Takýto výklad však hodnotí odvolateľ ako veľmi svojvoľný,

nakoľko pokiaľ by do hodnotenia bolesti mohli byť započítané iba tie poškodenia, ktoré vznikli súčasne v jednom okamihu, nemohli by sa do bolestného započítavať napr. žiadne operačné výkony, ktoré sú vykonávané po úraze v intervale jedného dňa až niekoľkých rokov. Takto by sa bolestné kúskovalo a hodnotilo zvlášť ako tzv. ďalšie bolestné len preto, že vzniklo o týždeň, deň alebo hodinu neskôr ako to predchádzajúce bolestné. Takéto vnímanie hodnotenia bolesti vidí ako nereálne a v skutočnosti by mohlo niekoľkonásobne prevyšovať zákonom dané limity, ktoré by vôľu zákonodarcu takým to výkladom zjavne obchádzali. Podmienky tzv. „ďalšieho bolestného“, kde sa môže ísť, nad maximálne zákonom určené limity predsa presne stanovuje zákon v § 3 ods. 4 zák. č. 437/2004 Z. z. t.j. „Ak sa po skončení liečenia vykoná v súvislosti s poškodením na zdraví operačný výkon, ktorý sa nepredpokladal, poškodený má nárok na ďalšiu náhradu za bolesť ako za poškodenie na zdraví, s ktorým možno tento operačný výkon z hľadiska bolesti najlepšie porovnať.“ Zákon teda nehovorí nič o tom, že tzv. ďalšie bolestné je to, ktoré vznikne neskôr ako iné položky. Naopak zákon definuje tzv. ďalšie bolestné tak, že musí nastať jednak po skončení liečenia, ďalej musí ísť o operačný výkon a aj to nie hocijaký ale taký, ktorý sa pôvodne nepredpokladal (t.j. nie plánovaný). V danom prípade takáto situácia nenastala, všetky operácie boli vykonané pred skončením liečenia a preležaniny okrem toho, že vznikli pred skončením liečenia ani neboli operované.

Dôkazné bremeno - Rovnako sa nemôžeme stotožniť s obranou žalobcu v tom smere, že niektoré diagnózy nevie preukázať, nakoľko pri rozsiahlych zraneniach nemusí byť každý detail týkajúci sa niektorých zranení písomne zachytený aj v obsahu zdravotnej dokumentácie... S takýmto tvrdením sa nemôžeme stotožniť, nakoľko posunuté rebrá, či pomliaždenie mozgu nie sú detaily, ale zásadné zásahy do zdravia poškodeného, na ktoré musí nadväzovať tomu adekvátna liečba. Nie je možné jednoducho konštatovať zo strany žalobcu, že tieto diagnózy má, aj keď nikde v zdravotnej dokumentácii ich žiadny lekár nespomenul a ani žiadne objektívne vyšetrenie nepotvrdilo. Považuje za nedostatočné preukázanie týchto diagnóz odborným odhadom znalca MUDr. Veselého, keď druhý znalec MUDr. Pamula takýto odborný odhad nepodporil a v zdravotnej dokumentácii nenašiel žiadny výsledok početných reálne vykonaných vyšetrení, ktoré by tieto diagnózy potvrdili. Za týchto okolností má jednoznačne za to, že žalobca dôkazné bremeno v tomto smere neuniesol.

Trovy konania: Rovnako nesúhlasí s názorom žalobcu, aby bolo žalobcovi priznané právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Uvedené nahliadanie nezohľadňuje pomer úspechu žalobcu v konaní. V konaní došlo k početným späťvzatiám (aj nezavinených žalovaných) vyplývajúcich z vykonaného dokazovania a nárok bol z časti aj zamietnutý čo do istiny a v plnom rozsahu pri úroku z omeškania. Musí predsa existovať zodpovednosť za rozsah žalovaných súm, ktoré by mal žalobca vždy zodpovedne zvážiť a nie poňať žalobný návrh vždy maximalisticky a následne alibisticky poukazovať na znalecký posudok či úvahu súdu, ktoré dajú nároku zodpovedajúci rámec, ktorý je však do istej miery predvídateľný. Práve tento zodpovedný odhad má v konečnom dôsledku vplyv na povinnosť úhrady trov konania, nakoľko nová úprava trov v CSP je postavená na zásade úspešnosti strán. Úprava náhrady trov konania v § 255 CSP je iná ako v OSP a hlavne je jasná bez možnosti akýchkoľvek pokrivených výkladov (dokonca s odkazom na vypustené ustanovenia OSP).

Akým spôsobom žalovaný prispel k tomu, že žalobca v podobných typoch žalôb vždy uplatní maximálne zvýšenie SSU t.j. o 50 % a nevykoná triezve zváženie čo má a čo nemá šancu na úspech? Pokiaľ má žalobca pocit, že mu vyššie bodové hodnotenie ošetrojúcim lekárom spôsobilo škodu vo forme neúspechu v konaní a následnej povinnosti uhradiť trovy konania, má predsa možnosť domáhať sa náhrady škody voči tomuto lekárovi. V žiadnom prípade však nevnímame popísané situácie v tom smere, že pokiaľ ide o trovy konania nebudú zaťažovať žalobcu, ale žalovaného. Máme za to, že CSP je koncipovaný zámerne práve v tom smere, že každý zodpovedá za mieru svojho úspechu či neúspechu. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca si aj naďalej uplatňuje úroky z omeškania dovoľujeme si s týmto nesúhlasiť a okrem už prezentovaného rozhodnutia KS Trnava 26Co/233/2017 zo dňa 13.03.2018 poukazujeme aj na najaktuálnejšie rozhodnutie NS SR č. k. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018, ktoré priznanie úrokov z omeškania v obdobných prípadoch voči poisťovateľovi vylučuje. Výslovne NS SR prezentuje ten právny názor, že „do omeškania by sa poisťovňa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa §11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. V zmysle všetkých uvedených skutočností navrhujeme, aby odvolací súd rozhodnutie súdu I. inštancie zmenil tak, že návrh zamietne a žalovanému priznal trovy konania (preddavky na znalcov a poplatok za odvolanie). Alternatívne, aby zrušil rozhodnutie súdu I. inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému

je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, preto bolo nevyhnutné rozsudok súdu I. inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Podľa § 5 ods. 1 Zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

Podľa § 5 ods. 2 Zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

Podľa § 5 ods. 5 Zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %.

Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia určená na základe počtu bodov stanovených lekármi predstavuje jednorazové odškodnenie za preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb a pre plnenie jeho spoločenských úloh.

Pri práve na zvýšenie náhrady za SSÚ (prípadiami hodnými osobitného zreteľa pre zvýšenie tejto náhrady je spravidla obmedzenie či úplné vylúčenie poškodeného (práve v dôsledku poškodenia zdravia) z takých aktivít, ktoré boli v čase pred poškodením zdravia bežným spôsobom uspokojovania rôznych záujmov, koníčkov a záľub poškodeného, u ktorých šlo často (nie však nevyhnutne) o výkon činností na vyššej, než bežnej úrovni a u ktorých obmedzenie či dokonca i strata možnosti sa venovať skorším aktivitám práve v dôsledku poškodenia zdravia musí obvykle viesť i k podstatnej zmene spôsobu života poškodeného; tieto kritériá nemožno automaticky vzťahovať i na prípadné zvýšenie náhrady za bolesti. Pri náhrade za bolesti sa na rozdiel od náhrady za SSÚ jednorazovo odškodňujú iné následky poškodenia zdravia, a to rôzne bolesti, útrapy, strádania a i obmedzenia poškodeného nielen pri samotnom poškodení zdravia, ale aj v priebehu procesu odstraňovania či aspoň zmierňovania následkov takéhoto poškodenia a v prípade trvalých či aspoň dlhšie trvajúcich následkov aj po prípadnom liečení či uskutočnení lekárskeho výkonu (spôsobilých v miere zodpovedajúcej stavu dostupných poznatkov lekárskej praxe a medicínskym postupom reparovať dôsledky poškodenia zdravia) i v neskoršom čase.

Pritom treba opäť vziať do úvahy, že náhrada za bolesti a náhrada za SSÚ sú dvoma rôznymi druhmi náhrad, ktoré majú odlišný charakter i účel a že existencia dôvodov mimoriadneho zvýšenia náhrady za bolesti nemusí mať automaticky za následok aj zvýšenie náhrady za SSÚ, resp. nemusí prichádzať do úvahy zvýšenie v rovnakom rozsahu (a naopak). Existujú totiž zjavne poškodenia zdravia, ktoré samy osebe, alebo priebeh ich liečby nie sú obzvlášť bolestivými a nie sú tak spojenými s mimoriadnymi útrapami poškodeného, avšak ich následky sa môžu prejavovať v radikálnej zmene pôvodného spôsobu života poškodeného (napr. oslepnutie alebo ochrnutie); na druhej strane však iné poškodenia zdravia nemusia mať nutne za následok sťaženie skoršieho spoločenského uplatnenia poškodeného alebo sa takýto dôsledok prejaví len v obmedzenej miere, avšak samotné poškodenie zdravia, dostupný spôsob jeho liečby a i život poškodeného po ukončení dostupnej liečby je sprevádzaný značnými (objektívne často nemerateľnými) bolesťami alebo i stavmi pred poškodením zdravia neznámymi (napr. únava, zmeny nálad, skôr až tak nepocitované reakcie organizmu na zmeny počasia a pod.). Napokon nemožno vylúčiť, že niektoré dôsledky poškodenia zdravia sa môžu prejavovať ako v rovine bolestí, tak i v rovine sťaženia spoločenského uplatnenia poškodeného.

Nemožno prehliadať, že už samotné základné bodové ohodnotenie zohľadňuje okolnosť, že poškodený je pod vplyvom následkov utrpeného zranenia obmedzený i vo svojich možnostiach, napr. pri voľbe povolania, voľbe životného partnera a ďalších spôsoboch osobného uplatnenia, v možnostiach zúčastniť sa kultúrnej a športovej činnosti, či v iných formách spoločenského uplatnenia. Primerané zvýšenie až na dvojnásobok pritom predpokladá existenciu ďalších skutočností umožňujúcich záver, že obmedzenia poškodeného nemožno vyjadriť len základným odškodnením; dopadá na prípady, keď konkrétne skutočnosti vyplývajúce z porovnania zdravotného stavu pred a po zranení umožňujú záver, že základné odškodnenie nepostačí ku kompenzácii dôsledkov zhoršeného zdravotného stavu pre životné úkony poškodeného alebo pre uspokojovanie jeho životných, spoločenských potrieb a úloh. Zvýšenie náhrady nad limit stanovený podľa § 7 ods. 3 vyhlášky je potom prípustné iba v prípadoch hodných osobitného zreteľa, kedy možnosti poškodeného sú veľmi výrazne obmedzené, celkom stratené v porovnaní s vysokou a mimoriadnou úrovňou jeho kultúrnych, športových a iných aktivít v dobe pred vznikom škody. I keď uvedené ustanovenie umožňuje súdu priznať i vyššiu náhradu bez ohľadu na stanovené najvyššie sumy odškodnenia, treba vychádzať z ustálenej súdnej praxe, podľa ktorej viacnásobné zvýšenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia je vyhradené prípadom keď napr. u poškodeného došlo k veľmi výraznému obmedzeniu alebo k strate možnosti spoločenského uplatnenia v porovnaní s vysokou a mimoriadnou úrovňou jeho kultúrnych, športových, či iných aktivít v dobe pred vznikom škody, alebo vtedy, keď pre následky úrazu je poškodený takmer vyradený zo života, a keď jeho predpoklady na uplatnenie v spoločnosti sú takmer stratené, nie je schopný sám sa obslúžiť a podobne. Súd má možnosť, aby v každom jednotlivom prípade podľa svojej úvahy posúdil, aké zvýšenie náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia je v posudzovanom prípade primerané. Úvaha súdu nie je celkom neobmedzená, lebo právny predpis tým, že rámcovo ustanovuje predpoklady pre vznik nároku na uvedenú náhradu v sume zodpovedajúcej základnému počtu bodov a pre jej zvýšenie na dvojnásobok, stanovuje zároveň hľadiská, ku ktorým treba prihliadať, a ktorými je úvaha súdu o miere primeranosti zvýšenia v jednotlivých prípadoch hodných osobitného zreteľa usmerňovaná.

14. Uznesením zo dňa 10.10.2011 bolo nariadené znalecké dokazovanie, bol pribratý do konania znalec z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie traumatológia MUDr. Ladislav Veselý a znalec z odboru zdravotníctva farmácie, odvetvie ortopédia MUDr. Cyprián Kopáč, PhD. Znalecký posudok znalcom MUDr. Veselým bol podaný 27.04.2012. Uznesením zo dňa 24.11.2011 bolo zrušené uznesenie, ktorým bol pribratý znalec z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie ortopédia MUDr. Cyprián Kopáč, PhD. Už k znaleckému posudku MUDr. Veselého znalca z odvetvia traumatológia odbor zdravotníctvo mal pripomienky a vyjadril sa žalovaný 09.10.2012. Vo svojom vyjadrení pri bolestnom poukázal na položku 241 preležaniny, ktorú nemôžu priznať z dôvodu, že sa nejedná o porovnateľné položky (popáleniny ako ich prirovnáva znalec), ale o dôvod, kedy počet bodov zistených v posudkoch o bolestnom môže lekár zvýšiť až o polovicu bodového hodnotenia podľa § 9 ods. 5 zákona č. 437/2004 pri položkách, ktoré preležaniny spôsobili. Preležaniny nie je možné posudzovať ako poškodenie zdravia priamo spôsobené úrazovým dejom. Ide skôr o komplikáciu vzniknutú pri liečení niektorých poranení, ktoré s prechodnou bezvládnosťou súviseli a je možné ich z tohto dôvodu navýšiť o polovicu, resp. pri súbehu komplikácií o 100 %, čo aj žalovaný vykonal. K položkám 161, 189d, 195a, 238, ktoré sa týkajú ľavej nohy a ich súčet nesie v zmysle § 9 ods. 7 zákona č. 437/2004 Z. z. presiahnuť hodnotenie bolesti za anatomickú stratu končatiny, tzn. jej odňatie v oblasti stehna, vo výške 260 bodov, má žalovaný za to, že znalec toto ustanovenie zákona opomenul a bolestné na tej istej končatine jednoducho sčítal v rozpore so zákonným ustanovením stanovujúcim strop bolesti na konkrétny orgán, či končatinu. V položke 73 tracheostomia nesúhlasil žalovaný u znalca s navýšením o 100 %, pre poruchy dýchania vplyvom krvácania do hrudníka bolo nutné vykonať otvor do priedušnice na zaistenie dýchania. Výmena a ošetrovania okolia dýchacej trubice je bolestivejší spôsob liečby, preto je odôvodnené zvýšenie len o 50 %, tzn. postup podľa § 9 ods. 5. V položke č. 74 opakované punkcie centrálnej hrudnej žily, uvedenú položku nemohol žalovaný tiež akceptovať zo znaleckého posudku, rana hrudníka nebola dokumentovaná, zavedenie drénu do hrudníka nie je rana útrpná pri úraze, ale lekársky zákrok, pričom drenáž hrudníka sa nepovažuje za operačný výkon v súlade s ust. § 9 ods. 5 písm. c) citovaného zákona. Zákrok bol ohodnotený v položke 78. V položke 82b zlomeniny rebier s dislokáciou, túto položku neuznal, ale uznal zlomeninu rebier bez dislokácie, tzn. č. 81c. V doloženej zdravotnej dokumentácii sa opakovane nachádzal údaj o zlomenine šiestych rebier ľavej strany hrudníka, pričom zlomené boli na prednej strane hrudníka rebrá 5, 6, 7 a 9 a vzadu blízko chrbtice rebro 11. Rebrá na pravej strane hrudníka neboli zlomené. Z uvedeného dôvodu mal byť vyhotovený podľa položky 80 písmeno c. Údaj o posune úlomkov rebier sa v dokumentácii nenachádzal. K položke č. 90a roztrhnutie pečene, neuznával žalovaný znalcom zvýšenie o 100 % z dôvodu, že vznikla trhlina na pečeni a táto bola riešená chirurgicky, takže vidí podmienky na priznanie

zvýšenia len o 50 % k veľkým krvným stratám a komplikácií liečby došlo pri krvácaní sleziny položka 90b - zvýšenie o 100 % na mieste. K položke 246c šok, žalovaný nesúhlasí s navýšením tejto položky, nakoľko dôvody, ktoré uvádza znalec skôr umožňuje navýšenie iných položiek z dôvodu komplikácie. Samotný šok však podľa názoru žalovaného zvýšený nemôže byť, keďže práve on skomplikoval liečenie iných poranení, ktoré boli z tohto dôvodu navýšené. V položke 160g pomliaždenie ľavého stupňa palca nohy, uvedenú položku neakceptuje žalovaný. Strata palca bola vyhodnotená v položke 221 § 9 ods. 7 citovaného zákona. K položke 195d otvorená zlomenina kondylov píšľaly so zlomeninou ihlice. Podľa dokumentácie bola zlomená jedna kondyla píšľaly s vonkajším klbovým výbežkom ľavej ihlice, ktorá bola riešená pomocou osteosyntetického materiálu, preto malo byť použité písmeno a predmetnej položky s počtom bodov 80. K položke č. 232c poškodenie laktového nervu vľavo, úplné prerušenie nervu nebolo dokázané v dokumentácii, absentuje neurologické vyšetrenie, elektroniografické, ktorými by sa presne dokázala porucha nervu. Navyše poškodený udáva len trpnutie prstov a podľa zákona poruchy citlivosti sa osobitne nehodnotia. Podľa dokumentácie štvrtý a piaty prst ľavej ruky má zníženú motoriku, prsty nie sú úplne ochrnuté. Uvedenú položku je možné prehodnotiť, ak bude doložený objektívny neurologický status. Položka č. 205 operačné znehybnenie pravého členkového kĺbu, uvedenú položku nie je možné akceptovať z dôvodu, že poškodený mal porušenú päťovú kosť vplyvom nekrózy kosti po preležaní, preto je adekvátnejšie a výstižnejšie k uvedenému zákroku použiť položku 206 zlomenina pravej päťovej kosti - horizontálna zlomenina hrboľa päťovej kosti (45). Preto v rekapitulácii v bolestnom v tomto vyjadrení žalovaný uviedol, že pri ľavej nohe priznávajú položky 161, 189d, 195a, 189d a 238 spolu 260 bodov, pravá noha položky 221, 222, 224 spolu 230 bodov, položka 2 bez navýšenia vo výške 10 bodov, položka 73 so zvýšením o polovicu vo výške 60 bodov, položka 78 so zvýšením na dvojnásobok vo výške 520 bodov, položka 81 bez navýšenia vo výške 60 bodov, položka 9a so zvýšením o polovicu vo výške 120 bodov, položka 90b so zvýšením na dvojnásobok vo výške 160 bodov, položka 91 2x25 bodov vo výške 50 bodov, položka 224 bez navýšenia vo výške 170 bodov, položka 246 bez navýšenia vo výške 60 bodov, položka 113a bez navýšenia vo výške 15 bodov (ľavá ruka), položka 113b bez navýšenia vo výške 15 bodov (ľavá ruka). Prvotné bolestné spolu vo výške 1810 bodov x 13,374 (bod 2008 = 24,207 eur), nová bolesť z roku 2011 položka č. 206 vo výške 45 bodov, pravá noha nová bolesť 45 bodov (bod 2011 = 15,380 eur), čo je spolu 692,10 eur zaokrúhlené 693 eur, spolu 24.207 eur + 693 eur, čo je spolu 24.900 eur. Odporcovi boli uhradené za bolestné spolu 31.356 eur. Žalovaný ponechal na úvahu súdu, či jeho výhrady sa pokúsi vyrieši výsluchom znalca alebo dá vyhotoviť dodatok k svojmu posudku.

15. K sťaženiu spoločenského uplatnenia sa žalovaný vyjadril, že žaloba bola podaná predčasne. V mimosúdnom konaní neboli doložené doklady, ktoré by likvidáciu sťaženie spoločenského uplatnenia umožnili a znalec sa vyjadril, že bodové hodnotenie predložené žalobcom bolo v zásade nesprávne a nie je možné podľa neho postupovať. Žalovaný však uznával všetky zistenia znalca v sťažení spoločenského uplatnenia okrem položky č. 301a, pretože v doloženej dokumentácii sa nenachádza žiadny relevantný údaj o poruche funkcie pľúc a o znížení pohyblivosti hrudníka, ktoré by malo za následok poruchy pľúcnych funkcií. Z uvedených dôvodov nie je možné položku akceptovať. Priznané bodové hodnotenie za spoločenské uplatnenie vo výške 300 bodov z navrhovaných položiek 397a, 409b, 414, 415, 417, 2x420a v počte bodov 1.060 v zmysle § 8 zákona č. 437/2004 prekračuje funkčnú stratu dolnej končatiny o 260 bodov, takže tento počet musí byť zredukovaný na 90 bodov. Aj keď znalec nenavýšoval sťaženie spoločenského uplatnenia, žalovaný v tomto vyjadrení vzhľadom na okolnosti prípadov, pristúpil k jeho zvýšeniu o 100 %, teda spolu 5.290 bodov. Pri hodnote bodu 13,374 eur je to 70.748,46 eura, čo je zaokrúhlené 70.749 eur. Bolo poukázaných 8.399 eur. Pri sťažení spoločenského uplatnenia teda spolu k úhrade by malo byť 62.350 eur. Pri navýšení tejto položky v zmysle § 6 citovaného zákona, poškodenému na základe doložených dokladov, veku, zranení a nemožnosti vrátenia do práce procesu rozhodla komisia ASP o ďalších 35 bodov. Táto výška bola určená dôkladným posúdením tak, že zákon pripúšťa navýšenie od 1 do 50 %. Pri navýšení 50 % musí ísť o najťažšie možné následky. Žalobné návrhy sú ponímané maximalisticky, tzn. o zvýšenie 50 %, ale v skutočnosti zastáva žalovaný názor, že 35 % zodpovedá okolnostiam prípadu. Navýšenie 35 % zo sumy 70.749 eur je 24.762,15 eur. Platba vo výške 24.762,15 eur bola poukázaná už na účet poškodeného, teda žalobcu a spolu úhrada zodpovedá 95.511,15 eur, čo je 70.749 eur + 24.762,15 eur.

16. K doplnenému znaleckému posudku MUDr. Veselého mal žalovaný pripomenky. Hoci znalec uznal, že nevhodne bodoval položky 189d, 195d, 161, 73, 160g a svoje hodnotenie korigoval, napokon zo strany žalovaného došlo k prehodnoteniu a následnému uznaniu zvýšenie položky 246 60 bodov už uhradených a uznaných 60 bodov za navýšenie, položka č. 232b 85 bodov. Znalec priznal položku 232c, čo je 170 bodov s čím ale nemôže žalovaný súhlasiť a uznáva len 85 bodov za položky č. 232b, čiže spolu

zostávajú položky 301a, 243, 74, 82b, 90a, 132c, 205. Keďže vo väčšine otázok ide o zásadné rozpory žiadal žalovaný vtedy v tomto vyjadrení k doplnku posudku zo dňa 27.01.2014, zrušenie vytyčeného pojednávania a nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania znalcom z odboru traumatológia. Bude možno vhodná konzultácia s pľúcnym špecialistom a neurológom, pričom otázky pre kontrolný znalecký posudok takisto žalovaný vysvetlil v tomto vyjadrení:

1. Či položka 301a u žalobcu je prítomná alebo nie a z akého dôvodu sa priznáva, či nepriznáva s prihliadnutím na námietky žalovaného možná konzultácia s pľúcnym špecialistom.
2. Či je možné hodnotiť preležaniny prirovnaním k položke 243 alebo či sa preležaniny samostatne nehodnotia, nakoľko ide o komplikáciu liečenia iných zranení, ktorých bodovanie nie je možné z dôvodu preležanín navýšiť, teda či je priznanie a navýšenie položky č. 243 na mieste.
3. Či je dôvodné priznanie položky 74 punkcia centrálnej hrudnej žily s prihliadnutím na námietky žalovaného.
4. Žiadal o zistenie koľko rebier bolo skutočne zlomených a či boli zlomené s posunom alebo nie a žiadal obodovanie tohto poškodenia zdravia.
5. Či je dôvodné a v súlade so zákonom priznanie 100 % zvýšenia položky 90a, pričom žalovaný uznáva zvýšenie o 50 %, nie sú komplikácie liečby brušnej dutiny dostatočne vystihnuté zvýšením o 100 % pri položke 90b?
6. Či je u poškodeného, teda žalobcu prítomné úplné prerušenie ľavého laktového nervu, položka č. 232c, alebo je na mieste skôr poranenie s prerušením vodivých vlákien č. 232b? Možnosť konzultácie s neurológom v prípade potreby. Položky 113a a 113b, 138c + táto položka sa týkajú ľavej ruky a ich súčet nesmie v zmysle § 9 ods. 7 citovaného zákona presiahnuť hodnotenie bolesti za anatomickú stratu končatiny, tzn. odňatie v oblasti ramenného kĺbu položka 159a vo výške 150 bodov.
7. Ako by sa hodnotilo operačné znehybnenie pravého členkového kĺbu, preto bolo na mieste položku č. 205 alebo inú. Pripomenul žalovaný, že položky 221, 220a, 249 a táto položka sa týkajú pravej nohy a ich súčet nesmie, v zmysle § 9 ods. 7 citovaného zákona rovnako prehodnotenie bolesti za anatomickú stratu končatiny, tzn. jej odňatie v oblasti stehna položka č. 216, presiahnuť vo výške 260 bodov.
8. Aké zvýšenie priznaných základných bodov, či už o 50 % alebo do 100 % zdôvodní pri každej položke zvlášť.

Okrem toho v závere vyjadrenia uviedli, že okrem počítacej chyby, na ktorú upozornil žalobca v podaní z 13.01.2014, znalec omylom do konečného súčtu započítal položku 161, ktorú predtým na str. 5 posudku z konečného súčtu vylúčil.

17. Súd I. inštancie potom pribral do konania znalca MUDr. Mariána Pamulu na vyhotovenie druhého znaleckého posudku, ktorý nazval ako kontrolné znalecké dokazovanie a uložil mu posúdiť všetky námietky žalovaného vo vyjadrení k znaleckému posudku a doplnku k znaleckému posudku MUDr. Veselého. K podanému znaleckému posudku nemal žalovaný viacej pripomienok, nakoľko bol znalecký posudok transparentne odôvodnený a na pojednávaní aj osobne vysvetlený. Bodové hodnotenie bolestného tak bolo ustálené na 2.120 bodov a žiadne iné položky bolestného mimo posudku znalca MUDr. Pamulu neuznával. Pri sťažení spoločenského uplatnenia jediná odchýlka v bodovom hodnotení MUDr. Pamulu, že nepriznali 200 bodov za položku 300b a otázna je aj položka 384b, nakoľko pri týchto položkách je na ich stopercentné objektivizovanie potrebné špeciálne vyšetrenie, ktoré znalec očakáva a bude doložené. Ďalej rozdiel oproti posudku MUDr. Pamulu spočíval v tom, že akceptovali zvýšenie o 100 %, pričom MUDr. Pamula doporučoval iba 50 %, a to je výrazná odchýlka v prospech žalobcu. Vzhľadom na podrobnú formuláciu sporných otázok zo strany žalobcu, na ktorú má zodpovedať iba MUDr. Veselý vníma žalovaný ako nespravodlivosť, nakoľko pokiaľ žalobcu skutočne zaujímajú odpovede na dané otázky mali byť položené pri výsluchu MUDr. Pamulu. Okrem preležanín lýtkového svalu však neboli ostatné sporné položky zo strany žalobcu znalcom pri jeho výsluchu položené, a teda nemal možnosť sa k nim vyjadriť. Zo strany žalovaného boli teda vnímané ako nesporné. Preto navrhol žalovaný doplnenie dokazovania konfrontáciou MUDr. Pamulu a MUDr. Veselého. Má za to, že inak sa rozdiely nevysvetlia. Je zásadne dôležité, aby na sporné otázky odpovedali naraz, a to s možnosťou reakcie a z dôvodu možnosti oboch zodpovedať na rovnaké otázky ako názorový oponent. Žalovanému tiež nie je zrejmé, prečo žalobca vo svojom vyjadrení k rozporným položkám, resp. názory oboch znalcov, nepoložil otázky pri výsluchu MUDr. Pamulovi, a preto má žalovaný jednoznačne za to, aby boli vypočutí obaja znalci. Ďalej navrhoval aj doplniť požadované vyšetrenie s ftizeológom a EMG vyšetrenia lakťa. Túto potrebu vzhľadli obaja znalci. MUDr. Pamula vo svojom kontrolnom znaleckom posudku sa jednoznačne vyjadril k položkám 243c3 hlboká preležanina v záhlavovej oblasti (20 + 20), k položke 243c4 hlboká preležanina v krížovej oblasti (40 + 40), k položke 243c2 hlboká preležanina v oblasti pravého laktového kĺbu (10 + 10), kde odmietol zvýšenie týchto položiek, hoci

znalec MUDr. Veselý ich zvýšil o 100 %. Odmietnutie zvýšenia zdôvodnil MUDr. Pamula tým, že pri popáleninách tretieho stupňa, ku ktorým boli preležaniny prirovnané, vždy dochádza k uvedeným bolestivým prevázom, hnisaniu a plastickým náhradám kože a podobne. Preto zvýšenie týchto položiek, ktoré majú priebeh, s ktorými sa počíta v základom bodovom hodnotení a je pre tretí stupeň popálením typický a v ničom nenapĺňa znaky nepredpokladaného vývoja nie je dôvod na navýšenie. Zvyšovanie bolestného je zákonom presne popísané a je prípustné. Iné zvýšenia nie sú prípustné. MUDr. Pamula odôvodňoval navýšenie iba zákonným spôsobom. Odôvodňoval konkrétnymi možnosťami v zmysle zákona, a to že zákon s typickými sprievodnými znakmi popálením tretieho stupňa počíta v základom hodnotení a odlišuje ho vyšším počtom bodov od popálenín prvého resp. druhého stupňa, keď je tento priebeh miernejší. Preto hodnotenie MUDr. Veselého, ktorý označil ako dôvody zvýšenia bolestného typický priebeh a útrapy spojené vždy s popáleninami tretieho stupňa, nie je dôvodný. MUDr. Pamula v znaleckom posudku nesprávnosť zvýšenia bolestného pri týchto položkách vysvetlil aj pri konfrontácii z pojednávania. K položke č. 82e zlomenina rebier 5 až 7, 9 až 11 vľavo a 9 vpravo sa znalci nezhodli na dvoch bodoch, a to či boli zlomeniny rebier s posunom alebo nie a či sú dané dôvody zvýšenia. Odstraňovalo sa to tiež konfrontáciou oboch znalcov na pojednávaní. Pokiaľ sa jedná o jednoznačné odpovedanie na otázku, či zlomené rebrá s posunom boli alebo neboli, tak je možné tieto zistenia odvodiť zo zdravotnej dokumentácie z popisu zranení a z RTG snímok. MUDr. Veselý však obhajoval svoje stanovisko iba odbornými skúsenosťami ako faktami a chcel posun rebier poukázať skôr silou nárazu a pomliaždením pľúc, no MUDr. Pamula v znaleckom posudku uviedol, že neboli v dokumentácii zlomeniny popisované ako dislokované a preto ich hodnotil položkou 81c, ktorá presnejšie vystihuje dané zranenie a nie položkou 82b. Nenašiel tiež dôvod na dvojnásobné zvýšenie tejto položky. V dokumentácii neboli uvedené komplikácie liečby tohto zranenia a ani zápal v oblasti rebier. Zlomeniny neboli riešené operačne. Takže navýšenie na dvojnásobok tomuto zraneniu neprináleží. Preto mala byť položka 82b zmenená na položku 81c a pridelených 60 bodov a nie 140 bodov. Zvýšenie bolestného možno odôvodniť iba dôvodmi uvedenými v § 9 ods. 5, 6 cit. zákona a MUDr. Pamula výslovne všetky pomenoval a negoval ich prítomnosť pri tomto poranení. Preto zvýšenie nemá oporu v zákonných dôvodoch a malo byť priznaných iba 60 bodov. Súd v danom prípade priznal 105 bodov. Podstatné rozdiely v hodnotení položiek týkajúce sa pravej dolnej končatiny boli zdôvodnené jednoznačne MUDr. Pamulom v jeho posudku pri ust. § 9 ods. 7 ako poukázal aj žalovaný vo svojom odvolaní, ak poškodený utrpel súčasne viac poškodení na zdraví, hodnotí sa bolesť za každé poškodenie na zdraví osobitne a bodové hodnotenia sa sčítavajú. Ak sa však viac poškodení na zdraví vzťahuje na ten istý orgán alebo končatinu, nesmie súčet bodového hodnotenia prekročiť bodové hodnotenie za anatomickú alebo funkčnú stratu orgánu alebo končatiny. MUDr. Veselý hodnotil bolestné vo výške 680 bodov, MUDr. Pamula hodnotil vo výške 230 bodov. Jedná sa o položky č. 243c3, 243c6, 221, 222 - traumatická amputácia štvrtého prsta pravej nohy, 222 - traumatická amputácia piateho prsta pravej nohy, 249 a 205. Žalovaný vzhľadom na ust. § 9 ods. 7 poukázal na to, že nie je možné pri položke č. 216 udeliť dané poškodenie zdravia pre viac ako 260 bodov. Je nelogické zdôvodnenie znalca MUDr. Veselého prekročenie stropu, keď odkázal na § 3 ods. 4. MUDr. Veselý na rozdiel od MUDr. Pamulu si zákonné ustanovenie vykladá nesprávne, nakoľko okrem iného hneď z prvej vety tohto ustanovenia je zrejmé, že neboli splnené zákonné podmienky na delenie bolestného. Je zjavné, že všetky operácie boli vykonané v rámci jednej súvislej liečby a v žiadnom prípade nenastala zákonom uvádzaná situácia, že by liečba sa skončila a následne boli vykonané operačné zákroky. Aj znalci na pojednávaní 11.12.2017 zhodne uviedli, že liečba žalobcu nebola ukončená, a to minimálne do roku 2012. Preto navrhoval žalovaný priznať tak body ako ich navrhol MUDr. Pamula v znaleckom posudku vo výške 230 bodov. Pri položke č. 205 - operačné znehybnenie pravého členkového kĺbu túto položku hodnotil MUDr. Veselý i MUDr. Pamula ako položku č. 201 100 bodov. Na pojednávaní ako aj v znaleckom posudku MUDr. Pamula ozrejmil, že daná operácia nebola výrazne bolestivá a bola relatívne jednoduchá, nakoľko jej cieľom nebolo ako zvyčajne zachovať funkčnosť kĺbu, ale naopak iba odstrániť konkrétne časti kĺbu a k položke 249 - hlboká akútna trombóza pri konfrontácii znalec MUDr. Pamula uviedol záver obdobný v jeho znaleckom posudku a konštatoval, že trombóza vznikla takmer 8 mesiacov od úrazu, to znamená v čase, ktorý príčinnú súvislosť s úrazom už veľmi relativizuje. Pokiaľ by vznikla skôr, bolo by možné túto príčinnú súvislosť určiť. Dané ochorenie vzniká aj bez úrazového podnetu a jej príčina v danom prípade je otázna. MUDr. Veselý sa k tomuto nevyjadril. Jednoznačne rozdielne stanoviská znalcov boli pri položke 224 - pomliaždenie mozgu. MUDr. Pamula v tomto prípade poukázal tiež, že by bolo vhodné brať za preukázané tie zranenia, ktoré sú objektivizované, a to na základe potrebných vyšetrení a keďže pomliaždenie mozgu je poranenie, ktoré preukazuje CT vyšetrenie a bolo ich vykonaných niekoľko, žiadne pomliaždenie mozgu preukázané nebolo. Bol zistený iba kalcifikát na vyšetrení približne 1 mesiac po nehode a MUDr. Pamula jednoznačne odmietol, že by vznikol v súvislosti s dopravnou nehodou.

Pokiaľ by aj kalcifikát bol vznikol ako následok pomliaždenia mozgu a zakrvácania do mozgu, čo je jedna z možných príčin vzniku kalcifikátu, boli by tieto poranenia viditeľné aspoň na niektorých z opakovaných CT vyšetrení. Taktiež namietal žalovaný spornosť položiek 243c2, 138c, 243c3, 189d, 238 a zahrnutie týchto položiek do iných položiek, tak ako vysvetlil vo svojom odvolaní. K sťaženiu spoločenského uplatnenia boli takisto odstraňované znaleckým posudkom MUDr. Pamulu nezrovnalosti pre základné bodové hodnotenia pri zvýšení § 10 ods. 4 cit. zákona a súd sa s nimi vôbec nevysporiadal, ale iba odkázal na názor Krajského súdu v Prešove bez bližšieho zhodnotenia. Znalci sa nezhodli iba v akej výške má byť v zmysle § 10 ods. 4 zvýšené spoločenské uplatnenie, keď MUDr. Veselý odporučil 100 % a MUDr. Pamula 75 %. MUDr. Pamula to vysvetlil, že žalobca utrpel vážne poškodenie zdravia vo veku 36 rokov a nemohol mu dať maximálne zvýšenie, nakoľko sa stretáva s ťažšími prípadmi aj v nižšom veku a logicky nemohol dať 100 % navýšenie, nakoľko by to bolo nespravodlivé, keby pre takéto isté poranenia a ešte horšie utrpela osoba vo veku 18, či 20 rokov a obdržala by rovnako zvýšenie vo výške 100 % ako žalobca. Z tohto dôvodu znalec videl potrebu rozlišovania totožného poškodenia zdravia vo veku 18, 35, resp. v 80 roku veku a tento dôležitý moment bolo v záujme spravodlivého hodnotenia možné pretaviť do zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia. Keďže spĺňalo toto hodnotenie zákonné podmienky § 10 ods. 4 a stotožnil sa s nim aj žalovaný, mal súd prihliadať v zmysle znaleckého posudku MUDr. Pamulu podľa § 10 ods. 4 na zvýšenie o 75 %. Prvoinštančný súd použitie znaleckého posudku MUDr. Veselého a hlavne pri odstraňovaní sporných položiek rôzneho hodnotenia oboch znalcov nedostatočne zdôvodnil. Jeho zdôvodnenie priklonenie sa práve k názoru znaleckého posudku MUDr. Veselého je nepresvedčivé, nekomplexné a týmto spôsobom došlo k nesprávnemu procesnému postupu súdu a k porušeniu práva na spravodlivý proces. S poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove zdôvodnil súd I. inštancie týmto rozhodnutím č. k. 6Co/187/2016-386 zo dňa 17.08.2017, že pri rozdielnom hodnotení zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia sa má brať do úvahy hodnotenie, ktoré zvyšuje sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 10 ods. 4 pre poškodeného priaznivejšie. Navyše toto rozhodnutie sa týkalo sťaženia spoločenského uplatnenia a nie bolestného. Práve pre nezrovnalosti a pre pripomienky žalovaného bol do konania pribratý znalec druhý, tzv. kontrolný, ktorý posúdil rozdielnosti poukávané mu v uznesení, v ktorom bol pribratý za znalca. Znalec Dr. Pamula vychádzal presne zo zákonných ustanovení zákona č. 437/2004 Z. z. a pri konfrontácii znalcov presvedčivo zdôvodnil vypracovanie svojho znaleckého posudku. Je nelogické a hlavne nesprávne, prečo sa súd I. inštancie priklonil k znaleckému posudku MUDr. Veselého. Svoje rozhodnutie tak nezdôvodnil vhodnými argumentmi, ktorými by presvedčivo svoje argumentácie osvedčili a ktoré by preukázali nevyhnutnosť použiť posudok, ktorý bol vyhodnotený ako prvý, hoci kontrolný znalec by posudok MUDr. Pamulom jednoznačne odôvodnil nezrovnalosti v znaleckom posudku MUDr. Veselého. Pri každej jednej položke, ako bolo už predtým uvedené, MUDr. Pamula zdôvodnil svoje rozdielne závery od MUDr. Veselého. Odôvodnil ich konkrétne zákonnými predpokladmi pri tej ktorej danej položke a je nevysvetliteľné prečo ich súd vo svojom rozhodnutí nepoužil a prečo nevychádzal zo znaleckého posudku MUDr. Pamulu. Jeho rozhodnutie sa tak stáva nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, je nezdôvodnené, absentuje presvedčivé a komplexné zhodnotenie prečo sa priklonil k tomuto názoru vysloveného v prvom posudku, keď jednoznačne zdôvodnenie v kontrolnom znaleckom posudku bolo adekvátne zákonu. Nakoľko súd I. inštancie nepoužitie znaleckého posudku druhého znalca MUDr. Pamulu neodôvodnil tak nesprávnym procesným postupom znemožnil stranám uskutočniť im patriace procesné práva. Právo na súdnu ochranu, okrem Ústavy Slovenskej republiky (čl. 46 ods. 1), Listiny základných práv a slobôd (čl. 36 ods. 1) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (čl. 6 ods. 1) zabezpečujú a vykonávajú aj jednotlivé ustanovenia CSP.

18. Podľa ust. § 207 CSP Znalecké dokazovanie

(1) Ak rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba vedecké poznatky, a pre zložitosť posudzovaných otázok nepostačuje postup podľa § 206, súd na návrh nariadi znalecké dokazovanie a ustanoví znalca. Ak súd ustanovil viacerých znalcov, môžu vypracovať spoločný posudok.

(2) V písomnom znaleckom posudku znalec odpovie na položené otázky; nevyjadruje sa k právnemu posúdeniu veci.

(3) Návrh na nariadenie znaleckého dokazovania znaleckým ústavom je prípustný len v obzvlášť závažných prípadoch vyžadujúcich si osobitné vedecké posúdenie, alebo ak závery znalcov sú v zrejmom rozpore.

Nová právna úprava procesného predpisu - CSP už explicitne neobsahuje možnosť preskúmania znaleckého posudku iným znalcom, tzv. kontrolný znalecký posudok tak, ako bolo upravené v § 127 ods. 2 OSP. Civilný sporový poriadok však nevyklučuje, aby bol podaný ohľadom posúdenia tých istých

skutočností ďalší znalecký posudok, keďže zákon výslovne predpokladá existenciu rozporu záverov znalcov (pozri § 207 ods. 3 CSP) a nie je výslovne uvedené, že by malo ísť len o rozpor tzv. súkromného znaleckého posudku (§ 209 CSP) a znaleckého posudku podľa § 207 CSP.

19. Aj v Komentári CSP autorov Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol. Vydavateľstva Nakladatelství C. H. Beck pri ust. § 207 uvádza, že ak je posudok nejasný alebo neúplný, znalec sa požiada o doplnenie alebo vysvetlenie. Ak to nevedie k potrebnému výsledku priberie sa iný znalec. Tak tomu bolo aj v tomto prípade, pretože bol znalec MUDr. Veselý požiadaný o doplnenie k svojmu nejasnému posudku. A keďže to k potrebnému výsledku nevedlo, bol do konania pribratý druhý znalec MUDr. Pamula, ktorý nejasnosti a nezrovnalosti odstránil. Preto sa z jeho posudku pri rozhodovaní malo vychádzať.

20. Odvolaciemu súdu z vyššie uvedených dôvodov neostávalo iné, než rozsudok súdu I. inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a podľa odseku 2 rovnakého paragrafu i zákona, vec vrátiť súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Úlohou súdu I. inštancie bude preto v ďalšom konaní pokračovať v konaní, správnym vyhodnotením znaleckého dokazovania berúc do úvahy logické a správne v zákone opodstatnené vysvetlenie a úpravy jednotlivých položiek pri obodovaní bolestného pribratým „kontrolným znalcom“ MUDr. Pamulom. Každá sporná položka bola znalcom náležite zdôvodnená, nachádza oporu v zákone, v zdôvodnení opisu zranenia, liečby a možných následkov, preto niet žiadneho dôvodu, aby sa z posudku MUDr. Pamulu nevychádzalo. Prvoinštančný súd bude tiež dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré považoval za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a s akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, príp. prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami účastníkov. Poukazujúc na rozhodnutie NS SR 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018, ktoré priznanie úrokov z omeškania v obdobných prípadoch voči poisťovateľovi vylučuje („do omeškania by sa poisťovňa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z.“) rozhodne o uplatnených úrokoch žalobcu.

22. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

23. Toto uznesenie bolo prijaté v odvolacom senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).